2025/1042

28.5.2025

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2025/1042

av den 27 maj 2025

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, överdragna med tenn, dock inte pläterade, med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (*grundförordningen*), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

(1) Den 16 maj 2024 inledde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) en antidumpningsundersökning beträffande import av valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, överdragna med tenn, dock inte pläterade (*vitplåtsprodukter*), med ursprung i Folkrepubliken Kina (*det berörda landet* eller *Kina*) på grundval av artikel 5 i grundförordningen. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]) (*tillkännagivandet om inledande*).

(2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 2 april 2024 av European Steel Association (*Eurofer* eller *klaganden*). Klagomålet ingavs på vägnar av unionsindustrin för vitplåtsprodukter i den mening som avses i artikel 5.4 i grundförordningen. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning och därav följande väsentlig skada, vilken var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

1.2 Registrering

(3) Kommissionen gjorde import av vitplåtsprodukter föremål för registrering genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/2731 ([3]).

1.3 Provisoriska åtgärder

(4) I enlighet med artikel 19a i grundförordningen tillhandahöll kommissionen den 17 december 2024 parterna en sammanfattning av de föreslagna tullarna och närmare uppgifter om beräkningen av dumpningsmarginalerna och de marginaler som är tillräckliga för att undanröja skadan för unionsindustrin. Berörda parter uppmanades att inom tre arbetsdagar lämna synpunkter på beräkningarnas riktighet.

(5) Kommissionen mottog synpunkter från både Baoshan Iron & Steel Co., Ltd och WISCO-Nippon Steel Tinplate Co., Ltd (*Baosteel Group*) och Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd (*Shougang Jingtang*), men inget av företagen lämnade synpunkter på beräkningarnas riktighet.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) EUT C, C/2024/3112, 16.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3112/oj.
([3]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/2731 av den 24 oktober 2024 om registrering av valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, pläterade eller överdragna med tenn, med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L, 2024/2731, 25.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2731/oj).

(6) Den 14 januari 2025 införde kommissionen provisoriska antidumpningstullar på import av vitplåtsprodukter med ursprung i Folkrepubliken Kina genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/81 ([4]) (*förordningen om provisorisk tull*).

1.4 Efterföljande förfarande

(7) Efter utlämnandet av de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för införandet av en provisorisk antidumpningstull (*det preliminära utlämnandet av uppgifter*) lämnade Baosteel Group, klaganden, Shougang Jingtang, Trivium Packaging B.V. (*Trivium*), China Iron and Steel Association (*CISA*), Metal Packaging Europe (*MPE*) och Steelforce Packaging BV (*Steelforce*) in skriftliga inlagor med synpunkter på de preliminära undersökningsresultaten inom den tidsfrist som anges i artikel 2.1 i förordningen om provisorisk tull.

(8) De parter som begärde att bli hörda gavs möjlighet till detta. Ett hörande genomfördes med klaganden. Ingen begäran om att bli hörd av förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden inkom i det preliminära skedet.

(9) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för de slutgiltiga undersökningsresultaten. För att komma fram till de slutgiltiga avgörandena beaktade kommissionen de berörda parternas synpunkter och ändrade sina preliminära slutsatser när så var lämpligt.

(10) Kommissionen underrättade alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att införa en slutgiltig antidumpningstull på import av vitplåtsprodukter med ursprung i Kina *(det slutliga utlämnandet*). Alla parter beviljades en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(11) Skriftliga inlagor om det slutliga utlämnandet av uppgifter mottogs från Baosteel Group, klaganden, Shougang Jingtang, CISA, MPE och Steelforce.

(12) Ingen av parterna begärde att bli hörd efter utlämnandet av uppgifter. Ingen av parterna begärde heller att förhörsombudet skulle ingripa.

1.5 Synpunkter på inledandet

(13) I sina synpunkter på förordningen om provisorisk tull invände CISA mot kommissionens bedömning i avsnitt 1.4 i den förordningen, där kommissionen avvisade CISA:s påståenden att klagomålet inte innehöll tillräcklig bevisning för att motivera inledandet av undersökningen.

(14) CISA vidhöll också sina påståenden om att de icke-konfidentiella sammanfattningar som användes i klagomålet inte var tillräckligt detaljerade, och att CISA:s rätt till försvar därmed hade åsidosatts. CISA ansåg att kommissionens uppfattning att uppgifterna var tillräckligt detaljerade var felaktig och att en ny inlämning av en korrekt sammanfattad icke-konfidentiell version av klagomålet borde ha gjorts.

(15) Eurofer motsatte sig dessa argument och hävdade att CISA endast upprepade sina tidigare påståenden, utan att komma med några nya argument för att underbygga dem.

(16) När det gäller CISA:s ståndpunkt, som sammanfattas i skäl 14 ovan, noterade kommissionen, i linje med Eurofers argument, att CISA inte lade fram några nya argument eller bevis som kunde visa varför kommissionen skulle ha haft fel i sin preliminära slutsats på denna punkt. Kommissionen avvisade därför detta påstående och vidhöll sina slutsatser från skäl 19 i förordningen om provisorisk tull, dvs. att uppgifterna i den icke-konfidentiella versionen av klagomålet räckte för att bilda sig en rimlig uppfattning om det väsentliga innehållet i de konfidentiella uppgifterna och att rätten till försvar således inte hade åsidosatts.

([4]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/81 av den 13 januari 2025 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, överdragna med tenn, dock inte pläterade, med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L, 2025/81, 14.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/81/oj).

(17) När det gäller påståendet om otillräcklig bevisning i klagomålet upprepade CISA sin ståndpunkt att kommissionen, när den undersökte om bevisningen var tillräcklig för att inleda denna undersökning, borde ha tagit större hänsyn till andra potentiellt skadevållande faktorer – särskilt effekterna av stigande råvaru- och energipriser. CISA hävdade att denna faktor ensam motbevisade andra faktorers roll i vållandet av den skada som unionsindustrin lidit.

(18) Kommissionen påpekade att förekomsten av andra faktorer som eventuellt påverkar unionsindustrins situation inte nödvändigtvis innebär att inverkan av den dumpade importen på industrins situation inte är väsentlig och inte heller att orsakssambandet mellan de två försvagas. Det faktum att försämringen av unionsindustrins situation korrelerar med den ökade penetrationen av dumpad import som såldes till priser som avsevärt underskred unionsindustrins priser visar tydligt på ett orsakssamband.

(19) Dessutom erkändes de stigande produktionskostnaderna uttryckligen i själva klagomålet, i punkterna 159–161 och i punkt 205 som en del av analysen av orsakssambandet. Denna faktor beaktades alltså i den övergripande bedömningen av bevisningens tillräcklighet, i enlighet med artikel 5.3 i grundförordningen.

(20) Kommissionen avvisade CISA:s påståenden och bekräftade sina slutsatser i skälen 6–26 i förordningen om provisorisk tull.

(21) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade CISA återigen samma påståenden om att den detaljerade sammanfattning av den öppna versionen av klagomålet inte var tillräckligt detaljerad, att bevisningen för att inleda undersökningen var otillräcklig och att ingen bedömning gjorts av andra potentiellt skadevållande faktorer.

(22) CISA vidhöll att dess rätt till försvar således hade kränkts under hela undersökningen. Eftersom dessa förfarandefel inte kan avhjälpas nu i ett så sent skede av undersökningen menade CISA att undersökningen borde avslutas.

(23) I avsaknad av nya argument vidhöll kommissionen sin ståndpunkt i skäl 20. Då kommissionen inte kunde konstatera några förfarandefel angående denna undersökning och CISA inte lade fram några konkreta bevis för sådana fel, avslog kommissionen CISA:s begäran om att undersökningen skulle avslutas på dessa grunder.

1.6 **Stickprovsförfarande**

(24) Inga synpunkter inkom på urvalet av exporterande producenter, unionsproducenter eller icke-närstående importörer.

(25) Den 14 januari 2025 mottog kommissionen en begäran från det kinesiska företaget Jiangsu Kemao New Materials Technology Co., Ltd om att få delta i undersökningen som samarbetsvillig exporterande producent.

(26) Såsom anges i avsnitt 5.3.1 i tillkännagivandet om inledande ska endast exporterande producenter som samtyckt till att ingå i urvalet, men som inte har valts ut, anses vara samarbetsvilliga (*samarbetsvilliga exporterande producenter som inte ingår i urvalet*). Begäran avslogs därför eftersom företaget inte gav sig till känna inom den tidsfrist som anges i avsnitt 5.3.1 a i tillkännagivandet om inledande i enlighet med artikel 17 i grundförordningen, såsom krävs enligt artikel 9.6 i den förordningen.

(27) Urvalen bekräftas således.

1.7 Enskild undersökning

(28) Inga ansökningar om individuell undersökning inkom.

1.8 Svar på frågeformuläret och kontrollbesök

(29) Ytterligare kontrollbesök gjordes hos Baosteel Groups tre närstående försäljningsföretag enligt följande:

— Baosteel Europe, München, Tyskland.

— Baosteel España, Barcelona, Spanien.

— Baosteel Italia, Genua, Italien.

(30) Ett kontrollbesök gjordes också hos användaren Massilly Holding S.A.S (*Massilly*).

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

(31) I skäl 41 i förordningen om provisorisk tull anges definitionen av den undersökta produkten. Den produkt som är föremål för undersökningen är valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, överdragna med tenn, dock inte pläterade, även plastöverdragna och/eller lackerade (*vitplåtsprodukter*), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 7210 11 00, 7210 12, ex 7210 70, 7210 90 40, ex 7210 90 80, 7212 10 och ex 7212 40 (Taric-nummer 7210 70 10 15, 7210 70 80 20, 7210 70 80 92, 7210 90 80 20, 7212 40 20 10, 7212 40 80 12, 7212 40 80 30, 7212 40 80 80 och 7212 40 80 85).

(32) I skäl 43 i förordningen om provisorisk tull anges definitionen av den berörda produkten, dvs. den undersökta produkten med ursprung i Folkrepubliken Kina.

(33) Eftersom inga synpunkter lämnats beträffande den undersökta produkten, den berörda produkten eller den likadana produkten bekräftas härmed skälen 41–50 i förordningen om provisorisk tull.

3. DUMPNING

3.1 Förfarande för fastställande av normalvärdet enligt artikel 2.6a i grundförordningen

(34) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter kommenterade den kinesiska exportörsorganisationen CISA återigen användningen av den metod som anges i artikel 2.6a i grundförordningen i denna undersökning. Baosteel Group upprepade också sitt påstående att kommissionen borde avvisa klagandens påstående om de påstådda betydande snedvridningarna.

(35) För det första upprepade CISA sitt påstående att arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om betydande snedvridningar i Folkrepubliken Kinas ekonomi i samband med undersökningar om handelspolitiska skyddsåtgärder (*rapporten*) inte uppfyllde normerna för opartisk och objektiv bevisning. CISA menade att rapporten inte var opartisk eller objektiv eftersom den hade skrivits i syfte att underlätta för unionsproducenterna att utarbeta klagomål mot Folkrepubliken Kina.

(36) För det andra upprepade CISA sin synpunkt att klagomålets bevisning för betydande snedvridningar i Kina byggde på tidigare antidumpningsundersökningar, fastän kommissionen måste fastställa förekomsten av dumpning i varje enskild undersökning. CISA konstaterade att WTO:s överprövningsorgan angett följande: ”[A]tt enbart genom hänvisning införliva slutsatser från ett beslut i ett annat beslut är normalt sett inte tillräckligt som motiverad och adekvat förklaring” ([5]).

(37) Slutligen uppgav CISA att artikel 2.6a enligt organisationens uppfattning inte var förenlig med principerna i artikel 2.2 i antidumpningsavtalet när det gäller användningen av ett representativt land för att fastställa kostnader för att konstruera normalvärdet.

([5]) *US –Anti-Dumping and Countervailing Duties (China)*, rapport från överprövningsorganet, punkt 354.

(38) Kommissionen noterade att skälen 72–117 i förordningen om provisorisk tull i detalj anger kommissionens egna slutsatser om förekomsten av betydande snedvridningar rörande produktionen av vitplåtsprodukter i Kina, på grundval av flera lättillgängliga källor.

(39) Varken CISA eller Baosteel Group ifrågasatte i sina synpunkter den bevisning som kommissionen fört fram i de nämnda skälen i förordningen om provisorisk tull.

(40) CISA:s synpunkter på rapporten och klagomålet har redan behandlats i skälen 120–127 i förordningen om provisorisk tull.

(41) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade CISA sina argument från det preliminära utlämnandet av uppgifter, såsom anges i skälen 34–39.

(42) CISA påstod återigen att kommissionens tillämpning av artikel 2.6a i grundförordningen inte stöddes av objektiva bevis eller motiverades av ett hållbart rättsligt resonemang och hänvisade kommissionen till sina synpunkter på det preliminära utlämnandet av uppgifter.

(43) CISA lade inte fram någon ny bevisning för att visa att kommissionen inte borde ha tillämpat artikel 2.6a i denna undersökning.

(44) Eftersom varken CISA eller Baosteel Group lämnade någon ny bevisning i sina inlagor bekräftas kommissionens slutsatser i skälen 118–135 i förordningen om provisorisk tull.

3.2 **Normalvärde**

3.2.1 *Förekomst av betydande snedvridningar*

(45) I skäl 203 i förordningen om provisorisk tull anges det att kommissionen för de exporterande producenter som ingick i urvalet och som importerade järnmalm från länder utan påståenden om snedvridningar enligt artikel 2.6a använde det icke snedvridna pris som de exporterande producenter som ingick i urvalet betalade, i stället för det referensvärde som fastställs ovan från de malaysiska importpriserna.

(46) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter lämnade klaganden synpunkter på det inflytande som China Mineral Resources Group ([6]) (*CMRG*) utövade på inköpen av importerad järnmalm i Kina. Klaganden hävdade att CMRG var en statlig klubb för gemensamma inköp av råvaror och att många statsägda stålverk hade ”delegerat all brådskande upphandling till CMRG […] för att konsolidera inköp av järnmalm”.

(47) Eurofer bifogade en pressrapport ([7]) av den 6 oktober 2023 där det anges att CMRG förde ”samtal med världens fyra främsta järnmalmsleverantörer – Rio Tinto, BHP, Vale och Fortescue Metals – [och] försökte få förmånliga villkor avseende transport, halter osv.”.

(48) På grundval av dessa pressrapporter bad Eurofer kommissionen att noggrant granska de kinesiska exporterande producenternas påståenden om att de köper importerad järnmalm till icke snedvridna priser.

(49) De kinesiska myndigheterna tillsändes ett frågeformulär om snedvridningar inom sektorn för vitplåtsprodukter när undersökningen inleddes, men svarade inte. Kommissionen underrättade därför de kinesiska myndigheterna om att den skulle använda bestämmelserna i artikel 18 i grundförordningen när det gäller snedvridningar inom sektorn.

(50) Kommissionen konstaterade att CMRG grundades den 22 juli 2022 genom ett dekret från statsrådets kommission för tillsyn och förvaltning av statsägda tillgångar (State-owned Assets Supervision and Administration Commission of the State Council (*SASAC*)) ([8]).

([6]) http://www.cmr-co.com/ (senast hämtad den 28 februari 2025).
([7]) https://gmk.center/en/news/chinas-new-state-owned-company-has-begun-negotiations-with-major-iron-ore-suppliers/#:~:text=China%20Mineral%20Resources%20Group%20(CMRG,materials%20for%20the%20next%20year (senast hämtad den 28 februari 2025).
([8]) http://www.sasac.gov.cn/n2588030/n2588924/c25601477/content.html (senast hämtad den 28 februari 2025).

(51) Syftet med CMRG är, enligt organisationens webbplats, att ”leverera säkra, hållbara tjänster för tillhandahållande av råvaror och skräddarsydda lösningar för industrier såsom stålindustrin. Genom att inrätta ett strategiskt partnerskap med globala mineralleverantörer, slutkunder och ledande aktörer inom hamn-, sjöfarts-, handels- och finanssektorn och genom att främja digital intelligens, grön teknik och hållbara metoder på området mineraltillgångar, strävar vi efter att främja resilienta och hållbara industriella ekosystem samtidigt som vi säkerställer stabilitet och högkvalitativ utveckling av industri- och distributionskedjor” ([9]).

(52) De kinesiska exporterande producenterna Baosteel Group och Shougang Jingtang besvarade Eurofers synpunkter avseende CMRG:s inflytande över deras inköp av järnmalm och lämnade på begäran av kommissionen ytterligare upplysningar om dessa inköp och avtalsvillkoren för dem.

(53) För det första konstaterade kommissionen att de aktuella påståendena gjordes så sent i förfarandet att det inte fanns tillräckligt med tid för att undersöka dem ordentligt. Den tidsfrist för synpunkter på betydande snedvridningar som angavs i tillkännagivandet om inledande var 37 dagar från dagen för offentliggörandet.

(54) Den bevisning som därefter inhämtades från de exporterande producenter som ingick i urvalet visade att CMRG hade varit involverat i vissa av de avtal om upphandling av järnmalm som undertecknats mellan de exporterande producenterna och leverantörer från tredjeländer.

(55) Med tanke på att CMRG inte var fullständigt operativt under undersökningsperioden, då organisationen inledde sin verksamhet först i början av 2023, och eftersom kommissionen inte kunde inhämta ytterligare upplysningar eller verifiera de uppgifter som inkommit från parterna i detta sena skede i förfarandet, drog kommissionen emellertid slutsatsen att det saknades tillräcklig bevisning för att styrka Eurofers påstående.

(56) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Eurofer återigen att kommissionen borde ha undersökt CMRG:s inverkan på priserna på järnmalm som anskaffats från de exporterande producenterna i urvalet och borde ha använt tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen för att avvisa de importpriser på järnmalm som betalats av de kinesiska exporterande producenterna.

(57) Kommissionen hade dock konstaterat att CMRG:s roll vid anskaffandet av importerad järnmalm hade varit begränsad och inte i någon större utsträckning kunde ha påverkat inköpspriset för importerad järnmalm för de exporterande producenter som ingick i urvalet under undersökningen. Eurofer lämnade inga nya uppgifter som motsade bevisningen i ärendet och kommissionens slutsatser förblev därför oförändrade.

3.2.2 *Representativt land*

(58) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter lämnade Eurofer ytterligare synpunkter på valet av Malaysia som representativt land, och uppgav, med en pågående antidumpningsundersökning rörande kinesiska varmvalsade platta stålprodukter som bevisning, att särskilt stålmarknaden var föremål för snedvridningar till följd av import från Kina. Eurofer noterade återigen att Malaysia har licenskrav för export av järnmalm och att Malaysia använder ett annat räkenskapsår än Kina, nämligen april–mars.

(59) Baosteel Group hävdade att den aktuella malaysiska antidumpningsundersökningen inte avsåg varmvalsade platta stålprodukter utan belagt stål, som är en stålprodukt i ett senare led i förädlingskedjan snarare än en insatsvara för vitplåtsprodukter. Den malaysiska undersökningen inleddes dessutom efter undersökningsperiodens slut.

(60) Eurofer föreslog inget annat representativt land, och uppmanade endast kommissionen att noggrant granska de referensvärden från Malaysia som användes för att konstruera normalvärdet.

(61) Kommissionen bekräftade därför Malaysia som representativt land. Granskningen av de referensvärden som fastställts på grundval av importpriserna för produktionsfaktorer till Malaysia beskrivs i avsnitt 3.2.3.

(62) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande valet av representativt land bekräftas skälen 137–156 i förordningen om provisorisk tull.

([9]) http://www.cmr-co.com/whoWeAre (senast hämtad den 28 februari 2025).

3.2.3 *Källor som använts för att fastställa icke snedvridna kostnader*

(63) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter lämnade Eurofer synpunkter på användningen av det malaysiska referensvärdet för järnmalmspulver, kokskol och varmvalsat stål.

(64) Eurofer lämnade först synpunkter på importpriset på järnmalmspulver till Malaysia och hävdade att detta pris var lägre än priset i andra index, inklusive ett Platts-index (IODEX CFR China 62 % FE).

(65) Eurofer lade dock inte fram någon bevisning för att importpriset på järnmalm till Malaysia skulle vara snedvridet eller för att importpriset eller importkvantiteten inte skulle vara representativ, utan uppgav endast att Platts-indexet låg högre. Kommissionen avvisade således detta påstående.

(66) Eurofer hävdade vidare att kommissionen i antidumpningsundersökningen rörande produkter av stål elektrolytiskt överdraget med krom vägrade använda Baosteel Groups faktiska inköpspriser för järnmalm eftersom den hade konstaterat att Baosteel Groups inköpspriser påverkades av förhållandet mellan dess närstående företag och/eller av de rådande betydande snedvridningarna i Kina ([10]).

(67) Eurofer hänvisade också till kommissionens slutsatser i antidumpningsundersökningen om vissa kornorienterade valsade platta produkter av kisellegerat elektrostål, där kommissionen drog slutsatsen att järnmalm påverkades av statligt inflytande ([11]).

(68) I samband med undersökningen rörande produkter av stål elektrolytiskt överdraget med krom konstaterade kommissionen att Baosteel Group inte importerade direkt, utan via ett närstående företag etablerat i Hongkong. Det förhållandet konstaterades inte inom ramen för den aktuella undersökningen.

(69) Resultaten av undersökningen om kornorienterade valsade platta produkter av kisellegerat elektrostål var inte tillämpliga här, eftersom de exporterande producenterna i urvalet anskaffade sin järnmalm direkt från källor utanför Kina. Påståendet avvisades därför.

(70) Eurofer påpekade sedan att det malaysiska referensvärdet för kokskol var lägre än Platts-indexet (”Prem Low Vol HCC FOB Aus”).

(71) Ingen annan bevisning lades fram för att visa att priset på import till det representativa landet var snedvridet eller inte representativt, varför kommissionen avvisade påståendet och referensvärdet lämnades oförändrat.

(72) Eurofer lämnade också synpunkter på användningen av indexet ”Steel hot-rolled coil (Japan, Korea, Taiwan-origin), import, CFR Vietnam” från Fastmarkets som referensvärde för varmvalsat stål, och uppgav att det index som användes låg lägre än genomsnittet av andra index från MEPS som Eurofer hade tillhandahållit, samt att importpriserna till Vietnam eventuellt var snedvridna till följd av import från Kina, vilket visades av att en antidumpningsundersökning avseende import från Kina av varmvalsade platta stålprodukter hade inletts.

(73) Eurofer hävdade också att kommissionens pågående antidumpningsundersökning avseende varmvalsade platta stålprodukter från Vietnam behandlar förekomsten av råvarurelaterade snedvridningar i Vietnam som rör kol och järnmalm.

(74) Kommissionen avvisade dock detta påstående eftersom referensvärdet från Fastmarkets inte omfattade import från Kina till Vietnam och eftersom Eurofer inte lade fram någon bevisning för att importpriserna från Japan, Korea och Taiwan var snedvridna.

([10]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/2247 av den 15 november 2022 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av produkter av stål elektrolytiskt överdraget med krom med ursprung i Folkrepubliken Kina och Brasilien (EUT L 295 av den 16.11.2022, s. 7, skälen 61–62).

([11]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/58 av den 14 januari 2022 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa kornorienterade valsade platta produkter av kisellegerat elektrostål med ursprung i Amerikas förenta stater, Japan, Folkrepubliken Kina, Ryska federationen och Republiken Korea till följd av en översyn vid giltighetens utgång enligt artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 (EUT L 10 av den 17.1.2022, s. 17), skäl 138–141.

(75) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter begärde Eurofer återigen att kommissionen skulle överväga att använda andra, högre referensvärden för järnmalmspulver, kokskol och varmvalsade platta stålprodukter.

(76) Eftersom Eurofer inte lämnade några nya uppgifter som tydde på att de referensvärden som användes var snedvridna, utan endast att de var betydligt lägre än andra internationella index som Eurofer hade lämnat in och av det enda skälet påstods vara snedvridna, avvisades dessa påståenden.

(77) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter lämnade den exporterande producentkoncernen Baosteel Group synpunkter på referensvärdet för järnmalmspelletar och gaskol.

(78) När det gäller referensvärdet för järnmalmspelletar uppgav Baosteel Group att referensvärdet var onormalt högt, och att priset på järnmalmspelletar omöjligt kunde vara högre än priset på varmvalsade ringar och rullar, som är en produkt i senare led.

(79) Kommissionen höll inte med om att detta skulle vara ett skäl att avvisa referensvärdet, som grundar sig på det icke snedvridna priset vid import av betydande kvantiteter till Malaysia. Någon annan bevisning för att importpriset till det representativa landet skulle vara snedvridet eller inte representativt lades inte fram.

(80) Kommissionen fann inte heller några bevis för att en jämförelse mellan det referensvärde för järnmalmspelletar som byggde på importpriserna till Malaysia och det referensvärde för varmvalsade ringar och rullar som byggde på indexet från Fastmarkets skulle visa att något av referensvärdena var snedvridet.

(81) Baosteel Group begärde sedan att kommissionen skulle överväga andra referensvärden än importpriset från Malaysia. Bland annat föreslogs tre index som Platts offentliggjort för undersökningsperioden, nämligen ”FOB Tubarão (Brazil)”, ”CFR North China” och ”Atlantic Basin Iron Ore Pellets Contract Price Brazil Export FOB”. Alla tre indexen visade ett lägre pris än priset på importen till Malaysia.

(82) Eftersom det inte lades fram någon annan bevisning för att importpriset till det representativa landet skulle vara snedvridet eller inte representativt avvisades påståendet.

(83) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter begärde Baosteel Group återigen att kommissionen skulle ändra referensvärdet för järnmalmspelletar eftersom de ansåg att det var för högt i förhållande till andra internationella index som Baosteel Group hade lämnat in efter det preliminära utlämnandet av uppgifter, och även i förhållande till referensvärdet för varmvalsade rullar som är en produkt i senare led till järnmalmspelletar.

(84) Som alternativ bad Baosteel Group kommissionen att beräkna referensvärdet för järnmalmspelletar med hjälp av metoden för att beräkna referensvärdet för biprodukter, det vill säga genom att använda en kvot mellan järnmalmspelletar och varmvalsade ringar och rullar.

(85) Kommissionen avvisade återigen det första argumentet, eftersom Baosteel Group inte lade fram någon bevisning för att det referensvärde som användes var snedvridet.

(86) Kommissionen noterade att den i det preliminära skedet hade avvisat det malaysiska riktmärket för varmvalsade ringar och rullar, baserat på importpriser, och ersatt det med ett index från Fastmarkets.

(87) I skäl 171 i förordningen om provisorisk tull förklarade kommissionen att jämförelsen mellan importpriset på kallvalsat stål och varmvalsat stål till Malaysia visade att importpriset på varmvalsat stål kanske inte var representativt.

(88) Baosteel Group lade dock inte fram någon bevisning för att en jämförelse mellan importpriset på järnmalmspelletar till Malaysia och Fastmarkets index för varmvalsade ringar och rullar skulle innebära att importpriset för järnmalmspelletar var icke-representativt.

(89) Kommissionen avvisade även alternativet att konstruera referensvärdet för järnmalmspelletar med hjälp av metoden för biprodukter som inte handlas eller importeras till det representativa landet, eftersom järnmalmspelletar faktiskt såldes och importerades i betydande mängder.

(90) Baosteel Group lämnade också synpunkter på referensvärdet för gaskol, och uppgav att priset för gaskol omöjligt kunde vara högre än priset för kokskol och att importpriset till Malaysia var onormalt högt. Baosteel begärde att kommissionen skulle överväga alternativa referensvärden, t.ex. priser i australiska eller europeiska hamnar eller referensvärdet från Metal Bulletin, som användes i antidumpningsundersökningen om produkter av stål elektrolytiskt överdraget med krom ([12]).

(91) Kommissionen konstaterade att import av kokskol till Malaysia gjordes i betydande mängder. Eftersom ingen annan bevisning för att importpriset till det representativa landet skulle vara snedvridet eller inte representativt eller för att referensvärdet inte skulle avspegla det kokskol som användes av de exporterande producenter som ingår i urvalet avvisades påståendet.

(92) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter lämnade Shougang Jingtang synpunkter på referensvärdet för järnmalmspulver och stålskrot.

(93) Shougang Jingtang hävdade att kommissionen borde använda referensvärdet för järnmalmspulver i Malaysia för att beräkna kostnaderna för den inhemska malm som företaget förbrukade, i stället för att använda det pris som företaget betalat för järnmalm som det importerat.

(94) Kommissionen godtog påståendet och ersatte kostnaderna för inhemskt inköpt järnmalmspulver med det referensvärde som fastställts för Malaysia.

(95) När det gäller stålskrot påpekade Shougang Jingtang att det stålskrot som användes som produktionsfaktor omfattade återvunnet stålskrot, för vilket kommissionen borde ha använt det referensvärde som den beräknat för biprodukten stålskrot.

(96) Eftersom Shougang Jingtang inte hade uppgett återvunnet stålskrot som en separat produktionsfaktor i sitt svar på frågeformuläret eller under kontrollbesöket, hade kommissionen inte kunnat kontrollera förbrukningen av stålskrot på denna detaljnivå. Påståendet avvisades därför.

(97) Vid det slutliga utlämnandet av uppgifter begärde Shougang Jingtang återigen att kommissionen skulle dela upp produktionsfaktorn i nytt skrot och återvunnet skrot, trots att denna uppdelning inte angavs av företaget i någon av dess inlagor, eller kontrollerades under kontrollbesöket, eftersom uppgifterna enligt företaget fanns tillgängliga som en del av svaret på frågeformuläret.

(98) Kommissionen undersökte det ursprungliga svar på frågeformuläret från Shougang Jingtang som företaget hänvisade till och fann inga uppgifter där som gjorde det möjligt att dela upp denna produktionsfaktor i nytt skrot och återvunnet skrot. Detta belägg tillhandahölls som underliggande information till tabellen om tillverkningskostnader, men i den tabellen gjordes ingen åtskillnad mellan nytt skrot och återvunnet skrot.

(99) Kommissionen beslutade därför att avvisa detta påstående, eftersom företaget borde ha noterat att denna produktionsfaktor behövde delas upp i den korrekta tabellen då svaret på frågeformuläret inlämnades, eller under kompletteringsförfarandet eller kontrollen av svaret på frågeformuläret, och hade beslutat att inte göra det.

3.2.4 *Försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst*

(100) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter föreslog Eurofer att källan till försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst skulle ändras till ett företag vars verksamhet ligger närmare de exporterande producenternas och föreslog Leader Steel Holdings Berhad ([13]). Shougang Jingtang hävdade också att företaget i det representativa landet, Alliance Steel (M) Sdn Bhd, inte producerade den undersökta produkten.

(101) Kommissionen analyserade Leader Steel Holdings Berhads räkenskaper och fann att vinsten nästan helt och hållet byggde på andra intäkter än de som härrörde från företagets själva affärsverksamhet. Företagets finansiella uppgifter innehöll därför inte något rimligt vinstbelopp, och kommissionen avvisade förslaget.

([12]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/802 av den 20 maj 2022 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av produkter av stål elektrolytiskt överdraget med krom med ursprung i Folkrepubliken Kina och Brasilien (EUT L 143, 23.5.2022, s. 11), tabell 2.

([13]) https://leadersteel.my/wp-content/uploads/2024/05/LEAS02-Annual-Report-2023.pdf.

(102) Vid det slutliga utlämnandet av uppgifter begärde Eurofer återigen att uppgifter från Leader Steel Holdings Berhad skulle användas och hävdade att vinsten i räkenskaperna för 2023 härrörde från företagets affärsverksamhet.

(103) Resultaträkningen för 2023 för Leader Steel Holdings Berhad, som offentliggjordes på deras webbplats, visade dock att koncernens vinst ligger på samma nivå som deras inkomst som inte härrör från affärsverksamhet och därför inte kunde anses ligga på en rimlig nivå. Eurofers påstående avvisades därför.

(104) Såsom anges i skäl 199 i förordningen om provisorisk tull medgav kommissionen att företaget i Malaysia inte producerade den undersökta produkten. Kommissionen ansåg dock att dess finansiella uppgifter innehöll rimliga och icke snedvridna belopp avseende försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst, eftersom Alliance Steel (M) Sdn. Bhd producerade produkter inom samma allmänna produktkategori som den undersökta produkten, dvs. stålprodukter.

(105) Baosteel Group påpekade också att Malaysias räkenskapsår inte motsvarade kommissionens undersökningsperiod. Koncernen lade dock inte fram några bevis för att de använda finansiella uppgifterna inte skulle vara lämpliga.

3.2.5 *Beräkning*

(106) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter begärde Shougang Jingtang att kommissionen skulle se över de förbrukningskvoter som använts för att beräkna deras normalvärde, eftersom dessa av misstag var ovanligt höga. Enligt företaget berodde detta på ett tekniskt problem med kalkylbladet för kostnader avseende en av månaderna under undersökningsperioden.

(107) Denna begäran avslogs, eftersom de förbrukningskvoter som användes i beräkningarna var de som företaget lämnat in i sitt ursprungliga svar på frågeformuläret och under kompletteringsförfarandet och som kontrollerats vid kontrollbesöket på företagets fabrik. De ändrade kvoter som Shougang Jingtang lämnade in kunde inte kontrolleras eller kopplas till de dokument som bifogats frågeformuläret eller svaret på kompletteringsförfrågan och inte heller till den bevisning som inhämtades vid kontrollbesöket.

(108) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Shougang Jingtang sin begäran om justering av de förbrukningskvoter som kontrollerats under kontrollbesöket. Shougang Jingtang hävdade att kommissionen inte hade någon skyldighet att kontrollera dessa uppgifter och att kommissionen utifrån räkenskaperna från den andra gruppen av exporterande producenter i urvalet kunde ha konstaterat att dumpningsmarginalen för Shougang var för hög.

(109) Kommissionen avvisade återigen begäran av samma anledning som anges i skäl 107. Syftet med verifieringsprocessen var att säkerställa att de uppgifter som lämnats av företaget överensstämde med uppgifterna i deras kostnadsredovisning, och uppgifterna överensstämde med dem. Shougang lade inte fram någon ny bevisning efter det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(110) Shougang Jingtang argumenterade också för att inga kostnader för inhemska transporter skulle läggas till deras importpriser för järnmalm eftersom dessa kostnader ingick i priset. I de fall där företaget kunde peka på kontrollerade uppgifter rörande kostnader för inhemska transporter som felaktigt adderats till deras förbrukningskvoter togs dessa kostnader bort.

3.3 **Exportpris**

(111) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter mottog kommissionen synpunkter på beräkningen av exportpriset från alla exporterande producenter i urvalet.

(112) Shougang Jingtang noterade att 6 % mervärdesskatt hade inkluderats i vissa av de justeringar som hade begärts rörande dess närstående företag Shougang Internationals förteckning över försäljningstransaktioner och begärde att denna mervärdesskatt skulle tas bort. Begäran godtogs och justeringarna reviderades i enlighet med detta.

(113) Baosteel Group noterade att kommissionen hade gjort ett dubbelt avdrag vid beräkningen av exportpriset via Baosteel Italia i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen. Detta kontrollerades och en korrigering gjordes för att ta bort det dubbla avdraget.

3.4 **Jämförelse**

(114) Shougang Jingtang hävdade att den justering av exportpriset enligt artikel 2.10 i som i det preliminära skedet gjordes för dess närstående företag i Hongkong (*Shougang Hongkong*) inte var förenlig med kraven i artikel 2.10 i i grundförordningen.

(115) Shougang Jingtang hävdade att Shougang International, Shougang Hong Kongs moderbolag, agerade faktureringsagent för försäljning för Shougang Jingtang och att Shougang Hong Kongs roll var att slutföra exporttransaktionerna för Shougang Internationals räkning, varför Shougang Hongkong också fungerade som agent för Shougang Jingtang. Shougang Jingtangs provisioner till Shougang International utgjorde därför betalning för tjänster till både Shougang International och Shougang Hongkong, och kommissionen borde dra av Shougang Jingtangs provisioner till Shougang International från exportpriset, och inte göra några ytterligare justeringar.

(116) Kommissionen konstaterade att Shougang Jingtang i sina synpunkter medgav att både Shougang International och Shougang Hongkong hade funktioner liknade en agent som arbetar på provisionsbasis och att det endast var storleken på de justeringar som skulle göras som företaget ifrågasatte.

(117) När det gäller det senare höll kommissionen med den exporterande producenten om att de berörda rättsliga enheterna funktionsmässigt kompletterade varandra. Det fanns dock inga bevis i ärendehandlingarna för att provisionen i avtalet mellan Shougang Jingtang och Shougang International otvetydigt täckte betalningen för tjänster till både Shougang International och Shougang Hongkong, och i alla händelser utgjorde det beloppet en betalning mellan två närstående enheter vilkas förhållande till varandra påverkade tillförlitligheten när det gäller vilket belopp som skulle dras av.

(118) Provisionsbeloppet för de relevanta funktioner som utfördes av Shougang International och Shougang Hongkong kvantifierades därför av kommissionen på grundval av respektive företags försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt en nominell vinst motsvarande den som en agent som utförde de aktuella funktionerna skulle förvänta sig. Ett belopp som fastställts på detta sätt drogs av från exportpriset på grundval av artikel 2.10 i i grundförordningen.

3.5 **Dumpningsmarginaler**

(119) Såsom beskrivs ovan reviderade kommissionen, till följd av påståenden från de berörda parterna, dumpningsmarginalerna för de exporterande producenter som ingick i urvalet. Genom dessa ändringar ändrades också marginalen för de samarbetsvilliga exporterande producenter som inte ingick i urvalet samt nivån på den landsomfattande tullen.

(120) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av kostnad, försäkring och frakt (cif) vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
Baosteel Group: Baoshan Iron and Steel Co., Ltd WISCO-Nippon Steel Tinplate Co., Ltd	13,1 %
Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd	46,7 %
Andra samarbetsvilliga företag som är förtecknade i bilagan	24,5 %
All övrig import med ursprung i Kina	62,3 %

4. **SKADA**

4.1 **Definition av unionsindustrin och unionens produktion**

(121) Eftersom inga synpunkter inkommit fastställs skälen 228 och 229 i förordningen om provisorisk tull.

4.2 **Förbrukningen i unionen**

(122) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter uppgav CISA att man inte instämmer i kommissionens slutsatser om förbrukningen i unionen i skälen 230–236 i förordningen om provisorisk tull. De argument man lade fram rörde dock endast det preliminära beslutet att inte analysera den öppna marknaden och den företagsinterna förbrukningen separat, dvs. endast skälen 232–234.

(123) I detta avseende framhöll CISA rättspraxis från WTO ([14]) där det fastslogs att undersökande myndigheter måste analysera alla segment av en industri objektivt. CISA begärde därför att kommissionen skulle åtgärda denna brist och särskilja analysen av den företagsinterna marknaden från analysen av den öppna marknaden.

(124) Kommissionen noterade att CISA inte ens försökte förklara varför kommissionens beslut att inte analysera dessa två marknadssegment var för sig skulle vara felaktigt. Såsom tydligt anges i den rättspraxis och i just de punkter som CITA hänvisar till ”[…] bör de undersökande myndigheterna [i andra hand] ge en tillfredsställande förklaring till varför det inte är nödvändigt att direkt eller specifikt undersöka de andra delarna av den inhemska industrin” ([15]).

(125) Med detta i åtanke angavs det tydligt i skälen 233 och 234 i förordningen om provisorisk tull att kommissionen inte ansåg det nödvändigt att göra åtskillnad mellan den företagsinterna och den öppna marknaden, eftersom det för det första inte fanns någon skillnad i beteende mellan de två marknaderna, och för det andra eftersom volymen på den företagsinterna marknaden motsvarade omkring 1 % av volymen på den öppna marknaden under hela skadeundersökningsperioden. CISA förbisåg helt detta resonemang.

(126) Eftersom CISA inte lade fram några argument för att bestrida detta beslut avvisade kommissionen CISA:s påståenden och höll fast vid sina slutsatser i skälen 230–236 i förordningen om provisorisk tull.

4.3 **Import från det berörda landet**

4.3.1 *Kvantitet och marknadsandel för importen från det berörda landet*

(127) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ifrågasatte CISA kommissionens slutsatser om den kinesiska importens roll i vållandet av väsentlig skada på unionsindustrin, som anges i skälen 237–240 i förordningen om provisorisk tull. CISA upprepade i huvudsak kommissionens slutsatser om hur covid-19-pandemin och störningarna i sjöfartshandeln påverkade utvecklingen av både efterfrågan i unionen och importvolymerna från Kina. CISA hävdade dock att utvecklingen mellan 2022 och undersökningsperiodens början utgjorde en återgång till normala handelsmönster och ett återställande av balansen på en marknad som tidigare präglats av störningar, snarare än en situation som vållade unionsindustrin skada.

(128) Kommissionen framhöll att det som bedömdes i skäl 237–240 i förordningen om provisorisk tull var den kinesiska importens omfattning och marknadsandel, och inte orsakssambandet mellan denna import och den skada som unionsindustrin lidit. Å andra sidan ifrågasattes inte kommissionens huvudsakliga slutsatser i dessa skäl av CISA:s synpunkter.

(129) Då inga invändningar inkommit bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 237–240 i förordningen om provisorisk tull.

([14]) Överprövningsorganets rapport, *United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan*, WT/DS184/AB/R, antagen den 24 juli 2001, punkterna 204-207.
([15]) *Ibid.*, punkt 204.

4.3.2 *Priser på importen från de berörda länderna och prisunderskridande*

(130) CISA hävdade att kommissionen inte hade gjort en korrekt och objektiv bedömning av prisutvecklingen i skälen 241–250 i förordningen om provisorisk tull. CISA hävdade att de kinesiska importpriserna hade ökat under skadeundersökningsperioden, så att potentialen för prisunderskridande minskade.

(131) CISA hävdade också att kommissionen på ett förenklat sätt kopplade pristryck och prisnedgång till den kinesiska importen i stället för att överväga de stigande produktionskostnaderna som en viktig bidragande orsak.

(132) Tabell 4 i förordningen om provisorisk tull visar mycket riktigt att de kinesiska priserna ökade med 36 % under skadeundersökningsperioden. Såsom redovisas i tabell 8 i förordningen om provisorisk tull ökade dock unionsindustrins produktionskostnader ännu mer under denna period, med 64 %. CISA:s slutsats att det ökade priset på import från Kina hade minskat risken för pristryck eller prisunderskridande var därför felaktig i sak. CISA själv medgav att prisunderskridande konstaterades under undersökningsperioden, när de kinesiska priserna var högre än under 2020 eller 2021, vilket stöder kommissionens slutsatser i detta avseende.

(133) I skäl 277 i förordningen om provisorisk tull förklarade kommissionen att unionsindustrins genomsnittliga försäljningspriser förblev lägre än de genomsnittliga produktionskostnaderna under alla år som omfattades av skadeundersökningsperioden utom 2022, vilket kunde tillskrivas det pristryck och den prisnedgång som förelåg under flera av åren under skadeundersökningsperioden, inklusive undersökningsperioden.

(134) Kommissionen avvisade därför dessa påståenden som ogrundade och bekräftade sina slutsatser i skälen 241–250 i förordningen om provisorisk tull.

4.4 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.4.1 *Allmänna anmärkningar*

(135) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftas skälen 251–254 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2 *Makroekonomiska indikatorer*

4.4.2.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(136) Efter det preliminära utlämnandet ifrågasatte Trivium riktigheten i kommissionens slutsatser om tillgänglig produktionskapacitet i unionen. De hävdade särskilt att kapacitetssiffrorna sannolikt är teoretiska, eftersom en sådan produktion skulle kräva ytterligare insatsvaror från tidigare led i stålindustrin samt att man öppnade produktionslinjer som tagits ur drift.

(137) Trivium tillade också att en av de unionsproducenter som inte ingick i urvalet, Liberty Liege Dudelange (*Liberty*) upphörde med sin produktion i Liège i Belgien, medan en annan, Acciaierie d'Italia (*Acciaierie*) har en anläggning i Genua i Italien som inte har varit fullt operativ på flera år på grund av ekonomiska svårigheter.

(138) Slutligen underströk Trivium att Förenade kungarikets kapacitet inte bör räknas in i unionens kapacitet, eftersom Förenade kungariket inte har varit medlem i unionen sedan 2021, och påpekade att en av unionsproducenterna drabbades av ett avbrott i produktionslinjen för stål elektrolytiskt överdraget med krom. Eftersom stål elektrolytiskt överdraget med krom och vitplåtsprodukter ofta används i samma tillämpningar (särskilt i produktion av konservburkar) ledde detta till en ökad efterfrågan på vitplåtsprodukter i unionen.

(139) Eurofer ifrågasatte Triviums argument, och lade fram exempel på offentliga uttalanden från Liberty från 2024 ([16]) där det uppgavs att Liberty genomför en översyn av sin verksamhet i syfte att omstrukturera eller eventuellt avyttra sina anläggningar, vilket visar att kapacitet som tagits ur drift kan bli tillgänglig igen. Eurofer tillade att även om detta inte skulle vara fallet och anläggningarna i stället skulle komma att stängas helt skulle det på kort sikt inte ha någon nämnvärd inverkan på försörjningen, eftersom Liberty endast står för en liten andel av unionens totala kapacitet.

(140) Eurofer gjorde liknande påståenden om Acciaieries anläggning i Genua, med hänvisningar till pressmeddelanden som indikerar att den fortfarande var i drift 2023 ([17]).

(141) Kommissionen erinrade i detta avseende om att undersökningen endast gäller unionsindustrin i den mening som avses i artikel 5.4 i grundförordningen och att Förenade kungariket är ett tredjeland. På samma sätt omfattar denna undersökning endast den undersökta produkten såsom den definieras i avsnitt 2 i tillkännagivandet om inledande ([18]). Kapacitetssiffrorna omfattar därför varken brittisk kapacitet eller kapacitet i unionen som rör produktion av stål elektrolytiskt överdraget med krom.

(142) Kommissionen erinrade också om att kapacitetssiffrorna i tabell 5 i förordningen om provisorisk tull tillhandahölls av unionsproducenterna själva, särskilt via svar på det makroekonomiska frågeformuläret, som kommissionen kontrollerade i undersökningens slutliga skede.

(143) Kapacitetssiffrorna bygger således på kontrollerade uppgifter, och det lades inte fram någon bevisning som ifrågasätter siffrornas riktighet.

(144) Kommissionen bekräftade att en lämplig andel av Libertys och Acciairie d'Italias kapacitet också räknades med i den totala kapaciteten. Det faktum att dessa företag har minskat eller begränsat sin produktion under den berörda perioden innebär inte att denna kapacitet inte existerar. Såvitt kommissionen känner till, och som Eurofer påpekade, har produktionslinjerna inte avvecklats, utan skulle i princip kunna tas i drift igen om marknadsförhållandena förbättrades ([19]). De bör därför räknas in i den totala produktionskapaciteten i unionen.

(145) Dessutom uppgår dessa två företags produktionskapacitet till sammanlagt [250–350] tusen ton per år. Kommissionens slutsats i skäl 383 i förordningen om provisorisk tull, som ifrågasattes av Trivium, skulle därför inte förändras i någon väsentlig utsträckning om de inte räknades med i unionens totala kapacitet. Även med ett sådant avdrag skulle unionens totala produktionskapacitet överstiga den totala efterfrågan i unionen med [650–750] tusen ton, till och med år 2020 då efterfrågan var som störst, vilket visar att det inte finns någon risk för utbudsbrist.

(146) På grundval av ovanstående avvisade kommissionen Triviums påståenden som ogrundade och bekräftade slutsatserna i skälen 255–257 i förordningen om provisorisk tull.

(147) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CISA att kommissionen underlåtit att skilja mellan nominell kapacitet och faktiskt kapacitetsutnyttjande eller operativ beredskap, vilket gav en missvisande bild av utbudet i unionen. CISA betonade att Liberty offentligt hade uppgett behovet av omstrukturering eller avyttring, medan Acciaieries verksamhet hade hämmats av långvariga ekonomiska svårigheter. För att dessa anläggningar skulle kunna bedriva produktion skulle det krävas betydande kapital, tid och regleringsprocesser vilket innebär att den verkliga produktionskapaciteten i unionen är begränsad.

([16]) Se https://libertysteelgroup.com/liberty-triggers-strategic-review-of-western-european-downstream-businesses/ (senast besökt den 10 mars 2025).
([17]) Se https://www.steelradar.com/en/haber/acciaierie-ditalia-produced-3-million-steels-in-2023/ (senast besökt den 10 mars 2025).
([18]) EUT C, C/2024/3112, 16.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3112/oj.
([19]) Senare offentliggjorda uppgifter tyder på att Acciairie planerar att öka produktionen under 2025; se https://eurometal.net/acciaierie-ditalia-to-increase-taranto-production-this-year/ (senast besökt den 10 mars 2025).

(148) Kommissionen har aldrig hävdat att denna kapacitet är omedelbart tillgänglig för produktion. Såsom redan angetts i skäl 144 skulle dessa anläggningar, även om de för närvarande inte producerar vitplåtsprodukter, i princip kunna startas igen om marknadsvillkoren skulle förbättras, även om den processen kan ta tid.

(149) Dessutom, vilket kommissionen redan påpekar i skäl 145, skulle unionens totala produktionskapacitet även utan beaktande av Libertys and Acciaieries anläggningar överstiga den totala efterfrågan i unionen med [650–750] tusen ton, till och med under 2020 då efterfrågan var som störst, vilket visar att det inte fanns någon risk för utbudsbrist.

(150) Kommissionen avvisade därför CISA:s påståenden.

4.4.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

(151) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Steelforce att unionsindustrins marknadsandel uppvisade en liten ökning mellan 2023 och undersökningsperioden, vilket man menade var en indikation på att trenden planade ut och att den minskning av marknadsandelen som noterats under skadeundersökningsperioden inte skulle fortsätta i framtiden. Steelforce hävdade att kommissionen inte hade förklarat varför en framtida mindre ytterligare förlust av marknadsandelar för unionsindustrin motiverade ett ingripande.

(152) Undersökningsperioden överlappade till stor del med år 2023, eftersom den löpte mellan den 1 april 2023 och den 31 mars 2024. Argumentet att minskningen av marknadsandelen har planat ut är därför vilseledande och kan inte utan vidare extrapoleras till framtiden. I sin analys beaktade kommissionen hela skadeundersökningsperioden, under vilken en betydande minskning av marknadsandelen med 14 % noterades, medan importen från Kina ökade med 125 % under samma period. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(153) Eftersom inga ytterligare synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 258–260 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.3 Tillväxt

(154) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 261–267 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.4 Sysselsättning och produktivitet

(155) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 268–271 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.5 Dumpningsmarginalernas storlek och återhämtning från tidigare dumpning

(156) Eftersom inga synpunkter har inkommit, fastställs skälen 272 och 273 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

4.4.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

(157) Mot bakgrund av avvisandet av CISA:s påståenden om pristryck och prisnedgång i skälen 131–134, och i avsaknad av andra synpunkter, bekräftas skälen 274–279 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3.2 Arbetskraftskostnader

(158) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 280 och 281 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3.3 Lagerhållning

(159) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 282–284 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

(160) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 285–292 i förordningen om provisorisk tull.

4.5 **Slutsats om skada**

(161) Steelforce ifrågasatte kommissionens slutsats att unionsindustrin har lidit skada. Steelforce framhöll att unionsindustrins marknadsandel fortfarande var betydande, omkring 70 %, och att den var mer än dubbelt så stor som marknadsandelen för importen från Kina under skadeundersökningsperioden. Steelforce hävdade att en minskning av marknadsandelen från 78 % till 67 % (dvs. med 11 procentenheter) mot bakgrund av detta inte kan betraktas som ”väsentlig”, eftersom den inte leder till någon betydande försämring av rådande marknadskrafter.

(162) Steelforce utvecklade sitt resonemang med att det enligt artikel 3.1 i grundförordningen inte är tillräckligt att kommissionen fastställer att unionsindustrin lidit skada i någon grad, utan att skadan också måste vara ”väsentlig”.

(163) Kommissionen påminde i detta avseende om att artikel 3.1 i grundförordningen visserligen kräver att kommissionen ska fastställa förekomsten av väsentlig skada, men att det inte preciseras när eller hur nivån för ”väsentlig” skada ska betraktas som uppnådd, vilket innebär att detta faller inom kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning.

(164) Med detta i åtanke erinrade kommissionen om att väsentlig skada kan fastställas föreligga även om unionsindustrin har en marknadsandel som motsvarar merparten av unionsmarknaden, eftersom en enda skadeindikator inte nödvändigtvis behöver vara avgörande, vilket uttryckligen anges i artikel 3.5 i grundförordningen. Kommissionen beaktade marknadsandelarna tillsammans med alla övriga skadeindikatorer samt marknadsutvecklingen och drog slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada. Slutligen anser kommissionen att en minskning med 11 procentenheter av unionsindustrins marknadsandel är betydande.

(165) Kommissionen avvisade därför Steelforces argument och bekräftade sina slutsatser i skälen 293–305, dvs. att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

(166) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CISA att kommissionen inte hade analyserat huruvida förlusten av unionsindustrins marknadsandel med 11 procentenheter återspeglade den typ av betydande försämring som krävs enligt grundförordningen. CISA föreslog att proportionaliteten på marknaden för vitplåtsprodukter, som enligt CISA är både på tillbakagång och föremål för strukturella förändringar, borde ha beaktats i en sådan analys.

(167) Kommissionen konstaterade att CISA:s påståenden till synes bortsåg från merparten av kommissionens analys. Såsom anges i skäl 164 ansåg kommissionen att en minskning av marknadsandelen med 11 procentenheter var betydande. Marknadsandelarnas utveckling mot bakgrund av utvecklingen av andra indikatorer, såsom efterfrågan och andra marknadskrafter, analyserades ingående, särskilt i skälen 258–267, 295–297, 300, 303, 308–320, 330–336 och 350–355 i förordningen om provisorisk tull, och vidareutvecklad mot bakgrund av parternas synpunkter i bland annat skälen 170 och 176–182 nedan. Kommissionen avvisade därför CISA:s påståenden som ogrundade.

5. **ORSAKSSAMBAND**

5.1 **Verkningar av den dumpade importen**

(168) CISA ansåg att kommissionens slutsats att den dumpade importen var orsaken till skadan var felaktig. I synnerhet hävdade CISA att den ökande importen inte hade satts i sitt sammanhang på rätt sätt, med tanke på perioderna med begränsad handel och ökad efterfrågan under covid-19-pandemin. CISA påstod att den ökning av importvolymerna som diskuteras i skälen 237–239 i förordningen om provisorisk tull var en förutsägbar korrigering efter en period med begränsad handel och ökad efterfrågan.

(169) CISA upprepade också sina synpunkter avseende priserna på importen från Kina och uppgav att de också hade ökat under skadeundersökningsperioden, men lade inte fram några ytterligare argument eller bevis för hur detta skulle vederlägga kommissionens slutsatser om orsakssambandet mellan den dumpade importen från Kina och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(170) CISA:s påståenden i skäl 168 är dock uppenbart osanna. Kommissionen tog hänsyn till de marknadsförhållanden som rådde under skadeundersökningsperioden och betraktade utvecklingen av importvolymer och marknadsandelar mot bakgrund av dessa förhållanden, inklusive störningar i leveranskedjorna ([20]) och covid-19-pandemins inverkan på efterfrågeutvecklingen ([21]). CISA:s uppfattning om samspelet mellan dessa faktorer skilde sig inte väsentligt från kommissionens slutsatser.

(171) På samma sätt påpekade kommissionen att prisutvecklingen för den kinesiska importen och dess samverkan med den skada som unionsindustrin lidit redan hade analyserats i skälen 241–250 och 319–320 i förordningen om provisorisk tull.

(172) Kommissionen avvisade således CISA:s argument och vidhöll sina slutsatser från skälen 307–320 i förordningen om provisorisk tull.

5.2 **Verkningar av andra faktorer**

5.2.1 *Förbrukning*

(173) Steelforce hävdade att den produktionsminskning som noterats för unionsindustrin åtminstone delvis berodde på minskad efterfrågan, både globalt och i unionen. Som kommissionen visade i tabell 2 i förordningen om provisorisk tull minskade efterfrågan i unionen med 25 % mellan 2020 och undersökningsperioden. Den globala efterfrågeminskningen framgår också av det faktum att även unionsindustrins exportvolym minskade med 24 % under samma period. Den minskade produktionen kan därför inte skyllas på importen från Kina.

(174) CISA hävdade sammanfattningsvis att analysen av orsakssambandet borde beakta den minskande efterfrågans inverkan på försäljningsvolymer och prisjusteringar.

(175) När det gäller Steelforces argument påpekade kommissionen att denna faktor faktiskt har beaktats. Kommissionen har bekräftat att unionsindustrin kunde förväntas förlora viss försäljnings- och produktionsvolym till följd av den krympande marknaden ([22]). Såsom visats, bland annat i skäl 327 i förordningen om provisorisk tull, var den minskning på 36 % av försäljningsvolymen till unionen som noterades för unionsindustrin nästan 50 % större än minskningen av unionens förbrukning under skadeundersökningsperioden.

(176) Samtidigt fortsatte de kinesiska importvolymerna att öka, även när marknaden krympte. På en krympande marknad kan alla volymer förväntas sjunka i ungefär samma utsträckning. De kinesiska producenterna ökade inte bara sin exportvolym utan även sin marknadsandel på unionsproducenternas bekostnad (se skälen 263 och 264 i förordningen om provisorisk tull).

([20]) Se bland annat skälen 265, 266 och 311 i förordningen om provisorisk tull.
([21]) Se bland annat skälen 235, 300 och 323 i förordningen om provisorisk tull.
([22]) Se skäl 329 i förordningen om provisorisk tull.

(177) Kommissionen påminde om att denna ökande import också kom in i unionen till dumpade priser, som underskred unionsindustrins priser och höll nere unionsindustrins priser under 2023 och under undersökningsperioden.

(178) Såsom kommissionen redan påpekat i skäl 320 i förordningen om provisorisk tull utövade importen från Kina på grund av sin volym och marknadsandel jämfört med importen från andra tredjeländer tydligt den största inverkan på prissättningen på marknaden.

(179) Kommissionen avvisade således Steelforces och CISA:s argument och bekräftade sina slutsatser från skälen 323–329 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.2 *Import från tredjeländer*

(180) CISA hävdade återigen att kommissionen hade underlåtit att bedöma huruvida import från tredjeländer bidrog till priskonkurrens och omfördelning av marknadsandelar, särskilt eftersom kommissionen i skäl 330 i förordningen om provisorisk tull medgav att det förekom import till unionen från andra källor, såsom Sydkorea och Turkiet, men underlät att göra en bedömning av huruvida den importen bidrog till priskonkurrens och omfördelning av marknadsandelar.

(181) Som anges i skäl 333 hade importen från andra tredjeländer, inklusive Korea och Turkiet, både sett till volym och marknadsandel, dock varit liten och minskat avsevärt under skadeundersökningsperioden och kan därför inte kan ha haft någon betydande inverkan på unionsindustrin. CISA:s påstående var därför ogrundat.

(182) I avsaknad av meningsfulla synpunkter som bevisade motsatsen vidhöll kommissionen därför de slutsatser som anges i skälen 330–336 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.3 *Unionsindustrins exportresultat*

(183) CISA hävdade återigen att kommissionen hade underlåtit att göra en adekvat bedömning av hur den minskande exporten hade bidragit till den skada som unionsindustrin lidit.

(184) CISA lade inte fram några argument eller någon förklaring till varför man var av denna uppfattning. Kommissionen avvisade därför påståendet som ogrundat.

(185) I avsaknad av meningsfulla synpunkter som bevisade motsatsen vidhöll kommissionen därför de slutsatser som anges i skälen 337–342 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.4 *Produktionskostnad och investeringar*

(186) CISA hävdade återigen att kommissionen hade underlåtit att göra en adekvat bedömning av hur de stigande produktionskostnaderna bidragit till den skada som unionsindustrin lidit. CISA lade inte fram några argument eller någon förklaring till varför man var av denna uppfattning. Kommissionen avvisade därför CISA:s påstående som ogrundat.

(187) Även MPE menade att det fanns en nära koppling mellan de stigande produktionskostnaderna och unionsindustrins resultat både på den inhemska marknaden och på exportmarknaden. MPE ansåg att kommissionen borde ha visat att de stigande produktionskostnaderna inte var orsaken till den skada som unionsindustrin lidit.

(188) Steelforce höll däremot fast vid ståndpunkten att ökande investeringar var huvudorsaken till den skada som unionsindustrin lidit, och hävdade särskilt att kommissionens analys i skälen 291, 346 och 347 var otillräcklig i detta avseende.

(189) Steelforce hävdade att om investeringar tydligt påverkar unionsproducenternas ekonomiska situation är det oväsentligt i vilket syfte dessa investeringar görs.

(190) Eurofer svarade på dessa påståenden och argumenterade att underhållsinvesteringar är nödvändiga för alla företag och att investeringar som syftar till att nå miljömål krävs enligt unionslagstiftningen. Det senare kan på sin höjd förklara varför man fortsatte att göra investeringar under svåra marknadsförhållanden. Eurofer hävdade också att kostnader kopplade till miljöinvesteringar inte bör betraktas som en faktor som motbevisar orsakssambandet, eftersom kommissionen tar hänsyn till framtida kostnader för efterlevnad av miljölagstiftningen när den beräknar skademarginalen.

(191) När det gäller påståendena från MPE påpekade kommissionen att den faktiskt hade tagit hänsyn till de stigande produktionskostnaderna och deras samverkan med andra faktorer i sin skade- och orsaksanalys ([23]). MPE visade inte varför någon del av analysen skulle ha varit felaktig och inte heller hur utvecklingen av andra indikatorer i stället hade kunnat tillskrivas de stigande produktionskostnaderna. Som ett exempel kan nämnas att om produktionskostnaderna vore den främsta förklarande variablen för unionsindustrins resultat, såsom MPE antydde, hade den inte kunnat uppnå lönsamhet år 2022, det år som hade de näst högsta produktionskostnaderna under hela skadeundersökningsperioden, samtidigt som den gick med förlust alla övriga år.

(192) När det gäller påståendena om ökande investeringar påminde kommissionen om att nästan hela den aktuella ökningen, såsom förklaras i skäl 291 i förordningen om provisorisk tull, kan tillskrivas en enda unionsproducent och berodde på att denna producent behövde utföra regelbundet underhåll på en av sina masugnar, medan återstoden av investeringarna nästan uteslutande gjordes för att följa miljölagstiftningen. Övriga investeringar, särskilt när det gäller de två andra producenterna, förblev i huvudsak oförändrade under skadeundersökningsperioden.

(193) Eftersom underhåll av centrala tillgångar såsom det som beskrivs ovan är avgörande för att ett företag ska kunna upprätthålla en meningsfull verksamhet, och eftersom kostnaderna för efterlevnad av miljölagstiftningen är styrs av lagstiftningen, vidhöll kommissionen sin ståndpunkt att en sådan ökning av investeringarna inte kan betraktas som självförvållad skada. Det rör sig inte om affärsbeslut som rimligen hade kunnat skjutas upp. Det faktum att dessa investeringar, såsom Eurofer påpekade, gjordes under svåra marknadsförhållanden, talar för den slutsatsen.

(194) Kommissionen gjorde ändå simuleringar av lönsamhetssiffrorna i scenarier där man minskade unionsindustrins sammantagna kostnader med a) de investeringar som gjorts av den producent som stod för den största andelen av investeringarna och b) alla investeringar som gjorts av de tre unionsproducenterna i urvalet. I båda scenarierna är lönsamhetstrenden oförändrad, liksom det faktum att unionsindustrin gick med förlust 2020, 2021, 2023 samt under undersökningsperioden.

(195) Detta visar att de investeringar som gjordes inte var den främsta orsaken till den skada som unionsindustrin lidit; och att även om inga investeringar skulle ha gjorts under skadeundersökningsperioden skulle unionsindustrins lönsamhetssituation inte ha förändrats väsentligt.

(196) På grundval av ovanstående och av den ytterligare analys av investeringarnas inverkan på unionsindustrins lönsamhet som beskrivs ovan vidhöll kommissionen sin slutsats att varken ökande produktionskostnader eller investeringar var den främsta orsaken till den skada som unionsindustrin lidit.

5.2.5 *Långfristiga avtal mellan unionsproducenter och användare*

(197) Steelforce upprepade sitt argument att den skada som unionsproducenterna lidit var självförvållad genom deras affärsbeslut att fortsätta att förlita sig på långfristiga avtal med sina kunder, dvs. användarna av vitplåtsprodukter. Steelforce hävdade att kommissionen i förordningen om provisorisk tull inte hade förklarat varför denna praxis inte kunde ändras, då användarna inte är ovilliga att köpa vitplåt från producenter utanför unionen på en spotmarknad.

(198) Som svar på detta upprepade Eurofer att långfristiga avtal är en handelsnorm som stormarknaderna driver på längs värdekedjorna för att säkerställa en förutsägbar prissättning, och att kinesiska exportörer utnyttjar detta genom att underskrida unionsproducenternas priser via spotförsäljning och därigenom på sikt vinner marknadsandelar.

(199) På dessa motargument svarade Steelforce med att upprepa sitt argument att det var unionsproducenternas eget affärsbeslut att inte själva övergå till spotförsäljning (då det är tydligt att producenter utanför unionen kan arbeta enligt sådana avtal med användarna).

([23]) Se bland annat skälen 248, 249, 298 och 371 samt hela avsnitt 5.2.4 i förordningen om provisorisk tull.

(200) Kommissionen påminde om att den faktiskt hade förklarat varför normen med årliga avtal inom unionens leveranskedjor inte kan ändras ensidigt av unionsproducenterna. Såsom förklaras i skäl 322 i förordningen om provisorisk tull, och såsom Eurofer upprepade i sitt motargument, kräver stora detaljhandlare (stormarknader) i unionen årligen förhandlade priser från sina leverantörer av konserverade livsmedel, som i sin tur kräver samma sak av sina burkleverantörer, som i sin tur kräver samma sak av unionsproducenterna av vitplåtsprodukter.

(201) Ingen ny bevisning lades fram som kunde visa på något fel i kommissionens slutsatser i detta avseende. Med detta i åtanke och med tanke på att kommissionen har bevisning i ärendehandlingarna som indikerar att årliga avtal med unionsproducenterna är en marknadsnorm, medan kinesiska exportörer vanligtvis får spotbeställningar, vidhöll kommissionen sina slutsatser i skälen 321, 322, 348 och 349 i förordningen om provisorisk tull.

(202) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter instämde CISA och Steelforce inte i kommissionens slutsatser om de årliga avtalens relevans i analysen av orsakssamband.

(203) Steelforce hävdade att även om användningen av årliga avtal med unionsproducenterna är en marknadsnorm, lyckades varken kommissionen eller någon av de berörda parterna förklara varför unionsindustrin skulle anses vara skyldig att använda årliga avtal, då användarna uppenbarligen accepterar att göra affärer med kinesiska producenter på spotmarknaden.

(204) CISA på sin sida pekade på det faktum att ökningen av unionsindustrins produktionskostnader inte kunde uppvägas av stigande priser. CISA hävdade att det inte var importen från Kina som pressade ner priserna och vållade unionsindustrin skada, utan snarare dess strukturella ställning i leveranskedjan. Det faktum att industrier i senare led tvingar unionsindustrin att sälja på grundval av årliga avtal ger litet utrymme för nödvändiga prisjusteringar.

(205) Såsom kommissionen redan har förklarat i skäl 322 i förordningen om provisorisk tull och skäl 200 ovan är årliga avtal en allmän marknadsförväntning som drivs på av företag i senare led, med början hos stormarknaderna, och som fortsätter uppåt i värdekedjan. Stora detaljhandlare vill ha förutsägbarhet i sin prissättning under hela året. Samtidigt är företag som bedriver verksamhet inom livsmedelskonservering starkt beroende av tidpunkten för de årliga skördarna och volymen på dessa. På grund av verksamhetens natur behöver dessa företag förutsägbarhet i fråga om volym och ledtid för tomma burkar som de behöver under ett visst år, för att de ska kunna konservera maten i tid efter skörden. Detta innebär också att burkproducenterna behöver en lika förutsägbar tillgång på vitplåtsprodukter för att tillverka dessa konservburkar i tid. Sådana särdrag på marknaden främjar förutsägbarhet i leveranserna och förankrar huvuddelen av beställningarna i lokala leveranskedjor med kortare ledtider som är mindre utsatta för störningar. Detta leder till ett allmänt marknadstryck på unionsproducenterna att komma överens om årliga avtal med de flesta av sina kunder som producerar livsmedelsburkar.

(206) Med en stor del av utbudet säkrat i fråga om volymer och priser kan producenter av livsmedelsburkar välja att också köpa in vissa volymer av vitplåtsprodukter till lägre priser från Kina och andra tredjeländer på spotmarknaden. Det är således den särskilda karaktären gällande företagens behov i senare led och deras rationella ekonomiska beteende inom denna värdekedja som förklarar varför marknaden föredrar årliga avtal med unionsproducenterna, men tolererar spotförsäljning från Kina.

(207) Kommissionen påpekade vidare att Steelforce argument också antydde att unionsproducenterna av någon anledning väljer att godta handelsvillkor som leder till förlust för dem. Kommissionen kunde inte förstå varför unionsproducenterna, såsom rationella ekonomiska aktörer, skulle välja att bedriva verksamhet på ett sådant sätt, och Steelforce gav ingen förklaring till detta.

(208) När det gäller CISA:s argument påpekade kommissionen att även om det skulle godtas så är bristande lönsamhet endast en av faktorerna i analysen av orsakssambandet. Såsom anges i skälen 350–354 i förordningen om provisorisk tull grundas slutsatsen om orsakssamband på förlust av marknadsandelar, prisunderskridande, förhindrande av prisökningar och prisnedgång.

(209) Såsom har visats förlorade unionsproducenterna marknadsandelar till import från Kina, som såldes till priser som underskred unionsindustrins priser och orsakade pristryck och prisnedgång under nästan alla år av skadeundersökningsperioden.

(210) Slutligen är unionsindustrins strukturella ställning i leveranskedjan inte ett problem i sig. Om det inte vore för de ökande volymerna av import från Kina till dumpade priser skulle unionsindustrin kunna förhandla fram bättre villkor i sina kontrakt. Såsom framgår av tabellerna 3 och 4 i förordningen om provisorisk tull ökade importen från Kina i volym och marknadsandel under 2022 och 2023 samt under undersökningsperioden, samtidigt som den minskade i pris under 2023 och under undersökningsperioden. För att kunna konkurrera med denna orättvist prissatta import och stanna kvar på marknaden var unionsindustrin tvungen att acceptera sämre villkor.

(211) Såsom förklaras i bland annat skälen 274–279 i förordningen om provisorisk tull orsakade sådan import ett pristryck för unionsindustrin, vilket tvingade den att sälja med förlust. Detta framgår tydligt av det faktum att unionsindustrin, efter att ha kunnat sälja över sina produktionskostnader under 2022, sänkte sina priser under 2023 och under undersökningsperioden, trots att produktionskostnaderna fortsatte att öka under 2023 (tabell 8 i förordningen om provisorisk tull).

(212) CISA:s argument avvisades därför som ogrundat.

5.3 **Slutsats om orsakssamband**

(213) Såsom förklaras i avsnitt 5.1 och 5.2 analyserade kommissionen alla synpunkter som de berörda parterna lämnade på kommissionens analys av orsakssambandet i förordningen om provisorisk tull. Det lades inte fram några nya bevis eller argument som kunde motivera en ändring av kommissionens slutsatser i detta avseende.

(214) Kommissionen bekräftade därför det man kommit fram till i skälen 350–354 i förordningen om provisorisk tull och vidhöll slutsatsen att den dumpade importen från det berörda landet vållade unionsindustrin väsentlig skada och att de andra faktorerna, betraktade var för sig eller tillsammans, inte mildrade orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skadan.

(215) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter instämde CISA inte i kommissionens slutsatser om orsakssambandet, särskilt inte i kommissionens slutsatser om minskningen av unionsindustrins försäljningsvolymer och effekterna av de ökande investeringarna. CISA hävdade att även om importen från Kina kan ha utövat en viss grad av konkurrenstryck stöder inte den tillgängliga bevisningen slutsatsen att den utgjorde den dominerande eller väsentliga orsaken till den skada som unionsindustrin lidit.

(216) Eftersom CISA inte lade fram någon ny bevisning eller några nya argument till stöd för denna slutsats avvisade kommissionen detta påstående som ogrundat och vidhöll sin slutsats i skäl 214 ovan.

6. ÅTGÄRDERNAS NIVÅ

(217) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 355 i förordningen om provisorisk tull.

6.1 Skademarginal

(218) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 356–361 i förordningen om provisorisk tull.

(219) Skademarginalerna räknades om med hänsyn till de tullar som skulle betalas. Nivån för undanröjande av skada för ”andra samarbetsvilliga företag” och för ”all annan import med ursprung i Folkrepubliken Kina” definieras på samma sätt som dumpningsmarginalen för dessa företag (se skälen 220–227 i förordningen om provisorisk tull).

Företag	Dumpningsmarginal (%)	Skademarginal (%)
Baosteel Group: — Baoshan Iron & Steel Co. Ltd — WISCO-Nippon Steel Tinplate Co., Ltd	13,1	46,2
Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd	46,7	62,4
Andra samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet	24,5	52,0
All annan import med ursprung i Folkrepubliken Kina	62,3	71,7

6.2 Granskning av vilken marginal som behövs för att undanröja skadan för unionsindustrin

(220) Som förklaras i tillkännagivandet om inledande lade klaganden fram tillräcklig bevisning för kommissionen om att det förekom råvarurelaterade snedvridningar i det berörda landet avseende den undersökta produkten. I enlighet med artikel 7.2a i grundförordningen granskades följaktligen i denna undersökning de påstådda snedvridningarna för att bedöma om en tull som är lägre än dumpningsmarginalen i relevanta fall skulle vara tillräcklig för att undanröja skadan.

(221) Även med de reviderade marginalerna förblev dock de marginaler som var tillräckliga för att undanröja skadan högre än dumpningsmarginalerna. Kommissionen ansåg därför att det inte var nödvändigt att behandla denna aspekt.

6.3 Slutsatser beträffande åtgärdsnivån

(222) Med stöd av ovanstående bedömning bör slutgiltiga antidumpningstullar fastställas enligt nedan i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen:

Företag	Slutgiltig antidumpningstull (i %)
Baosteel Group: — Baoshan Iron & Steel Co. Ltd — WISCO-Nippon Steel Tinplate Co., Ltd	13,1
Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd	46,7
Andra samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet	24,5
All annan import med ursprung i Folkrepubliken Kina	62,3

7. UNIONENS INTRESSE

(223) Flera berörda parter ifrågasatte i sina synpunkter på förordningen om provisorisk tull kommissionens slutsatser om unionens intresse.

7.1 Unionsindustrins intresse

(224) I sina synpunkter på förordningen om provisorisk tull hävdade Steelforce att antidumpningstullar kommer att leda till att anläggningar för produktion av konservburkar i unionen läggs ned. Detta skulle förstöra unionsproducenternas huvudsakliga marknad, vilket innebär att antidumpningstullar strider mot unionsindustrins intresse.

(225) Detta argument bygger på antagandet att tullarnas inverkan på användarna skulle vara så skadlig att det skulle leda till en kollaps i tillverkningen av konservburkar i unionen. Såsom framgår av analysen i avsnitt 7.3 visade man dock inte att det var sannolikt att det scenariot skulle förverkligas.

(226) Mot bakgrund av detta och i avsaknad av andra synpunkter bekräftade kommissionen slutsatserna i skälen 368–370 i förordningen om provisorisk tull.

7.2 Icke-närstående importörers och handlares intresse

(227) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Steelforce att kommissionen hade gjort en felaktig bedömning av importörernas intresse. Kommissionen konstaterade att importen av vitplåtsprodukter utgjorde en mindre andel av omsättningen för Steelforce-koncernen, medan den enhet som besvarade frågeformuläret, Steelforce Packaging BV, är en separat enhet som skulle påverkas mycket mer.

(228) Kommissionen klargjorde att Steelforce Packaging BV endast är ett av företagen i Steelforce-koncernen, medan kommissionens slutsatser i skälen 373 och 374 i förordningen om provisorisk tull rörde hela Steelforce-koncernen.

(229) Detta vederlägger dock inte slutsatserna i dessa skäl. I frågeformuläret från kommissionen begärdes uppgifter (särskilt om omsättning och lönsamhet) för den sammantagna verksamheten i unionen, just för att få en korrekt bild av hur en unionsimportörs allmänna ställning skulle påverkas.

(230) Mot bakgrund av ovanstående och givet att inga andra importörer eller handlare gav sig till känna och motsatte sig tullarna, vidhöll kommissionen slutsatsen att tullarna sannolikt inte kommer att ha någon betydande negativ inverkan på situationen för importörer och handlare i unionen.

(231) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Steelforce att om kommissionen hade för avsikt att dra slutsatser om hur antidumpningstullarna skulle kunna påverka importörerna på grundval av uppgifter som inhämtats från Steelforce, borde dessa slutsatser dras på grundval av den totala unionsverksamheten inom Steelforce Packaging BV, den enhet inom Steelforce Group som importerar vitplåtsprodukter, och inte hela Steelforce Group.

(232) CISA hävdade också att kommissionen inte borde bedöma effekterna av tullar på koncernnivå, utan snarare på enhetsnivå.

(233) Kommissionen drog dock inte några slutsatser om tullarnas inverkan på andra importörer på grundval av de uppgifter som inhämtats från Steelforce. De slutsatser som dras i skälen 371–374 i förordningen om provisorisk tull och i skälen 227–230 ovan avser endast Steelforce. Denna analys, som omfattar hela Steelforces resultat såsom angivet i svaret på frågeformuläret, visade inte att Steelforce kommer att påverkas i någon större utsträckning av tullarna.

(234) Kommissionen såg inte något giltigt skäl för att ompröva sitt tillvägagångssätt och endast undersöka Steelforce Packaging BV:s resultat. Såsom framgick av svaret på frågeformuläret och den bevisning som samlats in vid kontrollen på plats var flera enheter i Steelforce Group i unionen i viss utsträckning involverade i import och återförsäljning av vitplåtsprodukter, och de relevanta uppgifterna konsoliderades på koncernnivå. Att isolera ett företag från koncernen för att bedöma inverkan endast på detta företag skulle strida mot de fakta som fastställts i undersökningen.

(235) När det gäller importörer i allmänhet kunde kommissionen, såsom förklaras i skäl 375 i förordningen om provisorisk tull och skäl 231 ovan, endast dra slutsatsen att tullarna inte skulle ha någon betydande inverkan på dem, eftersom ingen annan importör utom Steelforce gav sig till känna för att motsätta sig tullarna, och det inte heller framfördes några argument för att en importörs konkurrensställning skulle påverkas negativt av återställandet av lika villkor.

7.3 **Användares, konsumenters eller leverantörers intresse**

7.3.1 *Påståenden om försörjningstillgång och försörjningens tillförlitlighet*

(236) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter upprepade Steelforce och MPE sina påståenden om att unionsindustrin inte skulle vara en tillförlitlig försörjningskälla, eftersom användarna ofta drabbas av förseningar i leveranserna från unionsproducenterna. Steelforce hänvisade till e-postmeddelanden som företaget bifogat en tidigare inlaga och som visar på avsevärda förseningar av leveranser från unionsproducenter samt noterade att Massilly hävdade att unionsproducenterna av vitplåt har begränsad kapacitet och en mycket strikt prognospolicy som förbjuder volymavvikelser och högre priser. MPE tillhandahöll flera e-postmeddelanden från sina medlemmar som bevis. MPE upprepade också att tullar kommer att leda till otillräcklig tillgång på vitplåtsprodukter i unionen. CISA stödde dessa synpunkter.

(237) Dessutom hävdade Steelforce att industrin i senare led är beroende av import från Kina för att kunna upprätthålla tidsplanen för produktionen. MPE hävdade att det inte skulle vara möjligt för förpackningsindustrin i senare led att återgå till försörjning från andra tredjeländer, eftersom Kina är den överlägset största försörjningskällan bortsett från unionsindustrin.

(238) Eurofer svarade på dessa påståenden och hävdade att det utöver unionens och Kinas kapacitet finns en global driftskapacitet på motsvarande [8–13] miljoner ton, som skulle kunna inriktas på unionsmarknaden.

(239) Steelforce hävdade att denna kapacitet hade beräknats utan beaktande av efterfrågan från tredjeländer eller deras respektive handelspartner och att den därför inte kunde avledas till unionen.

(240) MPE hävdade dessutom att den kombinerade effekten av skyddsåtgärderna och antidumpningsåtgärderna kommer att orsaka betydande problem för unionens metallförpackningsindustri, både när det gäller utbudet och de ökande produktionskostnaderna.

(241) Syftet med antidumpningsåtgärder är inte att stoppa importen från det berörda landet, utan att se till att importen till unionsmarknaden sker till rättvisa priser. Det är ur den aspekten som tullarnas inverkan på användarna måste bedömas.

(242) Kommissionen kunde därför inte godta argumenten om att införandet av tullar skulle leda till bristande utbud i unionen. Såsom redan beskrivits i skäl 383 i förordningen om provisorisk tull (och diskuterats vidare i skäl 145 ovan) finns det dessutom tillräcklig kapacitet i unionen för att tillgodose unionens totala efterfrågan, även i det ytterst osannolika scenariot att all import till unionen skulle upphöra. Dessutom finns det flera andra försörjningskällor i tredjeländer.

(243) Vidare har MPE visserligen visat att vissa av dess medlemmar skulle drabbas av förseningar i leveranserna från unionsproducenter, men kommissionen kan inte godta att import från Kina skulle vara det enda sättet att avhjälpa detta. Kommissionen fann i denna undersökning att leveranstiderna från unionen är mycket kortare än från Kina, samtidigt som unionsproducenternas höga tillförlitlighet också framhölls av några av användarna.

(244) När det gäller MPE:s argument i skäl 240 påminde kommissionen om att skyddsåtgärder ([24]) är en tillfällig mekanism, och att eventuella tullar som skulle behöva betalas inom ramen för skyddsmekanismen inte kommer kumuleras med de antidumpningstullar som följer av denna undersökning. Detta argument var därför irrelevant.

([24]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1782 av den 24 juni 2024 om ändring av genomförandeförordning (EU) 2019/159, inbegripet med avseende på att förlänga den slutgiltiga skyddsåtgärden på import av vissa stålprodukter (EUT L, 2024/1782, 25.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1782/oj).

(245) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter utvidgade CISA sina argument om Libertys och Acciaieries produktionskapacitet, som redan analyserats i skälen 147–150, till analysen av unionens intresse. CISA hävdade att det inte är realistiskt att förvänta sig att denna kapacitet snabbt skulle kunna återupptas och att det därför finns risk för försörjningsbrist.

(246) Steelforce och MPE upprepade sina synpunkter på den påstådda avsaknaden av snabb och regelbunden försörjning i unionen. MPE påminde om den bevisning som företaget lagt fram från flera av sina medlemmar och som visade att de drabbades av förseningar i leveranserna från unionsproducenterna och invände mot att kommissionen till synes lade större vikt vid andra användares åsikter som betonade unionsproducenternas tillförlitlighet. Steelforce ställde en retorisk fråga om varför överskottet av tillgänglig unionskapacitet inte användes för att göra tillförlitliga leveranser till användarna i unionen, och pekade på MPE:s bevis om allt längre ledtider, som visade att denna trend försämrades från och med 2022.

(247) Såsom redan påpekats i skälen 149 och 145 ovan översteg den totala produktionskapaciteten i unionen, även när Libertys och Acciaieries anläggningar räknades bort från uppgifterna om unionens produktionskapacitet, fortfarande den totala efterfrågan i unionen under alla år i skadeundersökningsperioden. Kommissionen avvisade därför CISA:s påståenden som irrelevanta.

(248) När det gäller synpunkterna från MPE klargjorde kommissionen att den inte hade bestämt att tillskriva vissa användares synpunkter större trovärdighet än synpunkterna från MPE:s medlemmar. Kommissionen drog i stället slutsatsen i skäl 243 ovan att de fall av leveransproblem som påvisats av vissa av medlemmarna i MPE, särskilt när vissa andra användare lovordade unionsindustrins tillförlitlighet, inte visade på slutsatsen att unionsindustrin som regel inte kunde leverera vitplåtsprodukter snabbt och på lämpligt sätt.

(249) Även om detta skulle ha varit fallet, såsom redan påpekats i skäl 243 ovan, kunde kommissionen inte se hur ett införande av antidumpningstullar på import från Kina, som har ännu längre leveranstider, skulle kunna bidra till att lösa ett sådant problem.

(250) Slutligen påpekade kommissionen, när det gäller Steelforce argument, att efterfrågan i unionen, liksom unionsproducenternas produktions- och försäljningsvolymer, var högre under 2022 än under 2023 och undersökningsperioden. De uppgifter från MPE som Steelforce hänvisade till visade dock att under 2022 var det sannolikast att unionsindustrin kunde göra leveranser i tid och i sin helhet (*Otif-leveranser*). Antalet Otif-leveranser började minska först under 2023 och under undersökningsperioden, eftersom unionsmarknaden penetrerades av ökande volymer av dumpad import, vilket ledde till att unionsindustrin förlorade sin marknadsandel och fick en alltmer osäker ekonomisk ställning. Detta stöder inte påståendet att unionsindustrin inte skulle kunna leverera till sina kunder i tid om de skulle ställas inför en normal (högre) efterfrågan.

7.3.2 *Påståenden om effekterna av antidumpningstullar på industrier i senare led*

(251) Steelforce, Massilly, Trivium, MPE och CISA invände mot kommissionens bedömning av hur tullarna kommer att påverka industrier i senare led.

(252) MPE hävdade att kommissionens slutsatser om hur antidumpningstullar kommer att påverka Triviums och Massilys produktionskostnader inte kan extrapoleras till alla användare, eftersom Trivium och Massilly anskaffade en relativt liten andel av sina vitplåtprodukter från Kina. MPE noterade att dessa beräkningar skulle ge en mer rättvisande bild om de utfördes under antagandet att metallförpackningsproducenterna anskaffade 23,4 % av sina vitplåtsprodukter från Kina, i linje med den kinesiska importens marknadsandel under undersökningsperioden. Om man också antar att vitplåtsprodukter står för 50 % av en användares produktionskostnader resulterar beräkningen i en ökning av de totala produktionskostnaderna med 5–6 %.

(253) På samma sätt har Massilly under kontrollen på plats visat att tullarna främst kommer att påverka endast vissa av företagets anläggningar, men i mycket högre grad än vad kommissionen kom fram till i skälen 384–387 i förordningen om provisorisk tull.

(254) Steelforce hävdade däremot att även 2 % i kostnadsökning för burktillverkarna vore betydande för en så priskänslig industri och skulle påverka deras konkurrenskraft. Steelforce upprepade också Massilys påståenden från det preliminära skedet om att tullar skulle drabba hela värdekedjan i senare led, inklusive livsmedelsindustrin. Steelforce konstaterade att medan unionsindustrin hade anställda motsvarande omkring 5 000–6 000 heltidsekvivalenter rapporterade MPE ensamt att deras medlemmar bland burktillverkarna i unionen hade 66 000 direktanställda, vilket innebär en avsevärd påverkan på unionens intresse. Konservburksproducenternas kunder kommer nämligen att byta från plåtburkar till andra typer av förpackningar (PET eller plast) ännu snabbare, medan importen av konservburkar som redan fyllts med livsmedel kommer att ytterligare öka trycket på värdekedjorna i senare led. CISA stödde dessa påståenden.

(255) Steelforce menade att antidumpningsundersökningen om stål elektrolytiskt överdraget med krom är ett exempel på detta, där värdekedjan i senare led (burkproducenter) kollapsade under konkurrenstrycket från utlandet efter det att kommissionen infört slutgiltiga antidumpningstullar ([25]), vilket minskade efterfrågan på stål elektrolytiskt överdraget med krom i sig.

(256) MPE hävdade slutligen att hela kedjan i senare led borde skyddas, annars skulle tullar äventyra förpackningsindustrins konkurrenskraft, särskilt mot bakgrund av den ständigt ökande importen av tomma konservburkar och burkdelar till unionen.

(257) När det gäller MPE:s påstående i skäl 252 påminde kommissionen om att den i sina slutsatser förlitade sig på bevisningen i ärendehandlingarna. I detta avseende grundar sig kommissionens uppskattningar och slutsatser i skäl 386 i förordningen om provisorisk tull på de omfattande och detaljerade uppgifter som Trivium och Massilly lämnat som svar på frågeformuläret, vilka i det sistnämnda fallet också har kontrollerats.

(258) Även om MPE:s beräkningar skulle vara korrekta tillhandahöll MPE inga bevis eller konkreta exempel på användare som hade produktionskostnader där vitplåtsprodukter stod för en så stor andel och som samtidigt importerade en så stor andel av dessa produkter från Kina. Det har inte heller visats att användarna inte har andra produkter än plåtburkar i sin portfölj; om de har det skulle tullarnas inverkan på deras sammantagna verksamhet bli mindre uttalad. Tvärtom har båda användare som besvarat frågeformuläret andra produkter i sin portfölj.

(259) Slutligen får det antas att om det fanns användare som hade produktionskostnader där vitplåtsprodukter stod för en mycket större andel som dessutom köpte in en mycket större andel av dessa produkter från Kina och som därmed skulle påverkas mer av tullarna skulle dessa användare ha trätt fram för att samarbeta i undersökningen och visa för kommissionen att tullarna skulle ha en sådan skadlig inverkan på deras verksamhet. Så har dock inte skett.

(260) När det gäller Massillys påstående i skäl 253, visade Massilly visserligen att vissa delar av företagets verksamhet kommer att påverkas mer allvarligt av tullarna än andra, men detta vederlägger inte kommissionens slutsatser om användaren. Såsom redan förklarats i skäl 229 bedömde kommissionen tullarnas inverkan på den sammantagna verksamheten i unionen, för att få en bild av hur en unionsanvändares allmänna ställning skulle påverkas, snarare än en enskild del av dess verksamhet.

([25]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/2247.

(261) När det gäller argumenten om konkurrenstryck på industrier i senare led mottog kommissionen en presentation med känsliga och okontrollerade uppgifter som bevis för att styrka dessa påståenden. Presentationen hänvisade till hur prisskillnaden mellan förpackningar av olika material (inklusive plåt och plast) hade utvecklats samt hur fördelningen av marknadsandelar mellan olika material (inklusive plåt och plast) på förpackningsmarknaden hade förändrats sedan 2020. Presentationen innehöll också uppgifter från Eurostat som visade hur importen av plåtburkar och komponenter (överdelar, lock och liknande) hade utvecklats. Slutligen innehöll presentationen anekdotiska bevis rörande omlokalisering utomlands av verksamhet inom fyllning av burkar.

(262) De trender som redovisades i presentationen tydde inte på att värdekedjor i senare led skulle bryta samman till följd av införandet av tullar. Såsom framgår av tabellerna 4, 8 och 12 i förordningen om provisorisk tull var priserna på vitplåt dessutom högst år 2022 av alla de år som omfattades av skadeundersökningsperioden.

(263) På samma sätt underlät Steelforce att lägga fram bevisning för sitt påstående att det är känt att marknaderna i senare led utsattes för ett ohanterbart tryck från konkurrerande utländska produkter i efterdyningarna av undersökningen om stål elektrolytiskt överdraget med krom. Steelforce hänvisade till offentliga uttalanden från en italiensk livsmedelstillverkare, Del Monte, som öppnat en ny anläggning i Indien ([26]). Detta enda exempel, där det inte ens framgår varför den aktuella anläggningen öppnades, kunde inte ses som tillräcklig grund för slutsatsen att undersökningen om stål elektrolytiskt överdraget med krom resulterade i ett ohanterbart tryck från konkurrerande utländska produkter.

(264) Slutligen, när det gäller MPE:s påstående att hela värdekedjan i senare led bör skyddas, konstaterade kommissionen att Eurostats uppgifter faktiskt visade att importen av plåtburkar och komponenter (överdelar, lock och liknande) till unionen har ökat.

(265) När det gäller tomma konservburkar är Kina, även om importen därifrån ökar, bara den tredje största importkällan (efter Förenade kungariket och Turkiet). Dessutom har importvolymerna totalt sett varit i stort sett desamma mellan 2020 och 2024 (eftersom importen från Förenade kungariket har minskat i samma utsträckning), varför det inte går att avgöra om importen haft en skadlig inverkan på unionsanvändarnas, dvs. unionens plåtburkproducenters, marknadsandel eller ej.

(266) Importen av plåtkomponenter från Kina har däremot ökat betydligt och utgör sedan 2020 den största andelen av importen (med Turkiet och Förenade kungariket som de näst största importkällorna).

(267) I vilket fall som helst verkar dessa ökande trender ha börjat redan för några år sedan och är därför oberoende av den pågående undersökningen. Det finns inget som tyder på att utvecklingen skulle upphöra eller vända om man avstod från att införa antidumpningstullar. Dessutom omfattas inte burkar eller plåtkomponenter av produktdefinitionen i den aktuella undersökningen, och kommissionen kan därför inte inom undersökningens ram införa tullar på produkter i senare led i förädlingskedjan, såsom föreslogs av MPE.

(268) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CISA att kommissionens slutsatser på grundval av uppgifter från endast två företag, Trivium och Massilly, kanske inte är representativa för den bredare sektorn, särskilt med tanke på dessa två användares storlek. CISA hävdade vidare generellt att kommissionens analys av den inverkan som tullarna skulle ha på användarna var otillräcklig när det gäller inverkan på produktionskostnaderna och konkurrenstrycket på unionens och exportmarknadernas marknader.

(269) MPE upprepade däremot sina påståenden om konkurrenstrycket på de användare som är verksamma i värdekedjan för livsmedelsförpackningar, som utövas av i) billig import av halvfärdiga metallförpackningar samt fyllda livsmedelsburkar och aerosoler, främst med ursprung i Kina, och ii) alternativa förpackningsmaterial (såsom plast). Detta leder till att metallförpackningssektorn är priskänslig, vilket hindrar den från att absorbera eller överföra eventuella ökade produktionskostnader till konsumenterna till följd av införandet av antidumpningstullar.

([26]) https://www.delmontefoods.in/our-culture (senast hämtad den 11 mars 2025).

(270) MPE påstod vidare att kommissionens slutsatser i skälen 258–259 hade dragits på spekulativa grunder; även om vissa av användarna skulle kunna ha andra produkter i sina portföljer ansåg MPE att detta var irrelevant för denna undersökning. På liknande sätt hävdade MPE att användarnas deltagande i antidumpningsundersökningar och i detta ärende är lågt eftersom kommissionen inte i tillräcklig utsträckning tagit hänsyn till deras farhågor.

(271) CISA lade dock inte fram några argument för hur vissa andra analysmetoder skulle ha gjort kommissionens analys mer adekvat och lade inte heller fram några nya bevis som skulle kunna bestrida kommissionens tidigare slutsatser.

(272) MPE lämnade inte heller någon ny bevisning till stöd för sina tidigare påståenden. Kommissionen påpekade dock att den noggrant har övervägt all bevisning och alla argument som lagts fram av alla berörda parter, inklusive importörer och användare.

(273) Undersökningen visade att det förekom dumpning och skada och ett orsakssamband mellan dessa två. Det är mot denna bakgrund som kommissionen analyserade alla uppgifter och all bevisning som lämnats av andra berörda parter, däribland MPE, användare och importörer, avseende unionens intresse. Detta inbegriper omfattande svar på frågeformuläret från två användare, Massily och Trivium. På grundval av de omfattande och, när det gäller Massily, kontrollerade uppgifterna drog kommissionen slutsatsen att dessa användare inte skulle påverkas i någon större utsträckning av tullarna.

(274) Kommissionen granskade noggrant alla uppgifter som lämnats till den men fick inte något kontrollerbart bevis från någon enskild användare om ett starkt beroende av import från Kina och att införande av antidumpningstullar skulle få en oproportionerlig inverkan. Slutsatser om skälen till avsaknaden av en sådan samarbetsvilja kan inte användas som argument för att visa att användarna faktiskt kommer att påverkas negativt, och än mindre ersätta de faktiska och omfattande bevis från användarna som krävs för att påvisa sådana effekter.

(275) Såsom redan förklarats visade den bevisning som kommissionen hade till sitt förfogande (antingen när det gäller efterdyningarna av ärendet om stål elektrolytiskt överdraget med krom eller situationen inom förpackningssektorn under skadeundersökningsperioden) inte att det var sannolikt att industrier i senare led skulle påverkas avsevärt negativt om tullar infördes, även om detta skulle öka priserna på vitplåtsprodukter i unionen. Såsom redan nämnts i skäl 262 ovan var priserna på vitplåtsprodukter som högst under 2022. Inget av de bevis som lämnats till kommissionen visade på någon betydande försämring av marknadsställningen eller resultatet för användarindustrierna för vitplåtsprodukter under det året.

(276) På grundval av all bevisning från alla berörda parter som deltog i ärendet kunde kommissionen därför inte dra slutsatsen att åtgärderna skulle ha en sådan negativ inverkan på industrier i senare led som skulle uppväga behovet av att skydda unionsproducenterna mot skadevållande dumpning.

7.3.3 *Påståenden om tullarnas inverkan på unionens miljöpolitik*

(277) Steelforce hävdade att kommissionen inte i tillräcklig utsträckning beaktade tullarnas inverkan på unionens miljöpolitik. Steelforce ifrågasatte den slutsats som drogs i skäl 389 i förordningen om provisorisk tull, nämligen att kommissionen inte hade tillräcklig bevisning för att dra slutsatsen att införandet av tullar skulle påverka unionens miljöpolitik negativt. Steelforce hävdade att tillräcklig bevisning hade lämnats och att kommissionen var skyldig att undersöka detta ytterligare.

(278) |Kommissionen instämde inte i denna bedömning, eftersom samtliga berörda parter endast hävdade att införandet av tullar kommer att leda till en dramatisk övergång från plåtförpackningar till andra typer av (mindre miljövänliga) förpackningar och därigenom undergräva unionens miljömål.

(279) Såsom bedöms i avsnitt 7.3.2 ovan lades det emellertid inte fram någon övertygande bevisning för att införandet av antidumpningstullar skulle få den effekten. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(280) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade CISA, MPE och Steelforce sina tidigare påståenden om att antidumpningstullar på import av vitplåtsprodukter från Kina är oförenliga med unionens miljöpolitik.

(281) Dessa upprepade argument byggde dock på antagandet att kommissionen skulle komma fram till att införandet av tullar skulle leda till att vitplåtsprodukter i betydande grad ersätts med andra material inom förpackningssektorn. Eftersom kommissionen inte ändrade sina tidigare slutsatser på denna punkt (se underavsnitt 7.3.2) ansåg kommissionen att dessa upprepade påståenden var irrelevanta.

7.4 Slutsats om unionens intresse

(282) Kommissionen påminde om att unionens industri för vitplåtsprodukter, såsom redan angetts i skäl 391 i förordningen om provisorisk tull, befinner sig i ett prekärt läge. Unionsindustrin har gått med förlust under större delen av skadeundersökningsperioden, medan den samarbetsvilliga importören och båda de användare som besvarade frågeformuläret å andra sidan var lönsamma.

(283) Mot bakgrund av ovanstående vidhöll kommissionen att det inte fanns några tvingande skäl att dra slutsatsen att det inte låg i unionens intresse att införa åtgärderna beträffande import av vitplåtsprodukter med ursprung i Kina.

8. SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER

8.1 Slutgiltiga åtgärder

(284) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om dumpning, skada, orsakssamband, åtgärdernas nivå och unionens intresse, och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen, bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas i syfte att förhindra att dumpad import av den berörda produkten vållar unionsindustrin ytterligare skada.

8.2 Åtgärdernas form

(285) I sina synpunkter på förordningen om provisorisk tull begärde MPE att tullarnas form skulle ändras, antingen till fasta tullar eller till ett minimiimportpris, i syfte att mildra tullarnas inverkan på användarna.

(286) Eurofer motsatte sig detta förslag och hävdade att införandet av åtgärder som fasta tullar eller ett minimiimportpris riskerar att göra åtgärderna helt verkningslösa med tanke på den allmänna volatiliteten i energi- och råvarukostnaderna, som förstärks ytterligare av de rådande politiska omständigheterna med ett hotande handelskrig med Förenta staterna och pågående konflikter i Ukraina och Mellanöstern. Å andra sidan hävdade Eurofer att en fast tull eller ett minimiimportpris kunde vara skadligare för användarna, eftersom priserna under undersökningsperioden var relativt höga.

(287) Kommissionen noterade i detta avseende att MPE inte underbyggde hur en ändring av tullarnas form till fasta tullar eller till ett minimiimportpris skulle minska tullarnas inverkan på användarna. Kommissionen noterade att importpriserna faktiskt har sjunkit efter undersökningsperioden. Detta tyder på att importen, åtminstone på kort sikt, skulle bli ännu dyrare om formen för tullarna ändrades från värdetullar till fasta tullar eller till ett minimiimportpris, beräknat med de värden som rådde under undersökningsperioden.

(288) Kommissionen ansåg därför att värdetullar var den lämpligaste formen av åtgärd i detta fall, eftersom den bäst balanserade användarnas intressen mot unionsindustrins behov av skydd mot dumpad import.

(289) På grundval av ovanstående bör följande slutgiltiga antidumpningstullsatser införas, uttryckta som andel av priset cif vid unionens gräns, före tull:

Företag	Dumpnings-marginal (%)	Skademarginal (%)	Slutgiltig antidumpningstull (i %)
Baosteel Group: — Baoshan Iron & Steel Co., Ltd — WISCO-Nippon Steel Tinplate Co., Ltd	13,1	46,2	13,1
Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd	46,8	62,4	46,8
Andra samarbetsvilliga företag som är förtecknade i bilagan	24,6	52,0	24,6
All övrig import med ursprung i Kina	62,3	71,7	62,3

(290) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i denna förordning fastställdes på grundval av resultaten av denna undersökning. De avspeglar därför den situation som konstaterades föreligga för dessa företag enligt undersökningen. Dessa tullsatser är endast tillämpliga på import av den undersökta produkten med ursprung i det berörda landet och som produceras av de angivna juridiska enheterna. Import av den berörda produkten som tillverkats av ett annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är de uttryckligen nämnda företagen närstående, kan inte omfattas av dessa tullsatser och bör omfattas av den tullsats som är tillämplig på ”all annan import med ursprung i Folkrepubliken Kina”.

(291) Ett företag får begära att dessa individuella antidumpningstullsatser ska tillämpas om det i ett senare skede ändrar namnet på enheten. Denna begäran ska riktas till kommissionen ([27]). Begäran ska innehålla all relevant information för att visa att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämpligt på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig för företaget kommer en förordning om namnändringen att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(292) För att minimera risken för kringgående på grund av skillnader i tullsatserna krävs särskilda åtgärder för att säkerställa att de individuella antidumpningstullarna tillämpas korrekt. Individuella antidumpningstullar är endast tillämpliga på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura. Fakturan måste uppfylla kraven i artikel 1.3 i denna förordning. Till dess att en sådan faktura uppvisas bör importen omfattas av den antidumpningstull som är tillämplig på ”all annan import med ursprung i Folkrepubliken Kina”.

(293) Även om denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella antidumpningstullsatserna på import är den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om en faktura som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning uppvisas, måste medlemsstaternas tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och får, liksom i alla andra fall, kräva ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att en påföljande tillämpning av en lägre tullsats är berättigad i enlighet med tullagstiftningen.

([27]) E-post: TRADE-TDI-NAME-CHANGE-REQUESTS@ec.europa.eu; Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bryssel, Belgien.

(294) Om exporten från något av de företag som omfattas av de lägre individuella tullsatserna ökar väsentligt i kvantitet, särskilt om det sker efter införandet av de berörda åtgärderna, kan denna kvantitetsökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter får en undersökning om kringgående inledas under förutsättning att villkoren för detta är uppfyllda. Denna undersökning får omfatta behovet av att upphäva individuella tullsatser och därmed införandet av en landsomfattande tull.

(295) För att säkerställa att antidumpningstullarna tillämpas korrekt bör antidumpningstullen för all annan import med ursprung i Folkrepubliken Kina inte bara gälla de icke-samarbetsvilliga exporterande producenterna i denna undersökning, utan även de producenter som inte exporterade den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden.

(296) Exporterande producenter som inte exporterade den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden bör kunna be kommissionen om att få omfattas av antidumpningstullsatsen för samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet. Kommissionen bör bevilja en sådan begäran under förutsättning att tre villkor är uppfyllda. Den nya exporterande producenten bör kunna styrka följande: i) Företaget exporterade inte den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden, ii) företaget är inte närstående någon exporterande producent som gjorde detta, och iii) företaget har exporterat den berörda produkten därefter eller genom avtal har gjort ett oåterkalleligt åtagande att göra detta i betydande kvantiteter.

(297) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter begärde Eurofer, med avseende på skäl 294 ovan, att kommissionen skulle förklara att den kommer att inleda ett sådant ärende om kringgående på eget initiativ, eftersom kommissionen har tillgång till alla relevanta uppgifter som anges i nämnda skäl.

(298) MPE upprepade däremot sin begäran om att kommissionen skulle anpassa formen för tullarna för att minimera inverkan på användarna.

(299) När det gäller Eurofers begäran noterade kommissionen att den inte kan förutsätta att någon typ av framtida undersökning inleds inom ramen för en pågående undersökning. Såsom anges i skäl 294 kan en undersökning om kringgående endast inledas om alla villkor i artikel 13 i grundförordningen är uppfyllda. I motsats till vad Eurofer påstår inhämtar kommissionen inte några uppgifter eller någon bevisning om bruk, processer eller bearbetning för vilka det inte finns någon annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering än införandet av tullen, i enlighet med artikel 13. En eventuell undersökning kommer att inledas på egna meriter. Eurofers begäran avslogs därför.

(300) Vad gäller MPE:s upprepade begäran att anpassa formen för tullarna har kommissionen försökt att hitta en lämplig balans mellan EU-industriernas intressen, men det har inte visat sig att en anpassning av tullarnas form skulle hjälpa användarna i detta fall. Såsom förklaras i skäl 287 ovan har importpriserna sjunkit efter undersökningsperioden. En ändring av tullarnas form från värdetullar till fasta tullar eller till ett minimiimportpris skulle faktiskt göra importen ännu dyrare än med värdetullar, åtminstone på kort sikt.

8.3 **Slutgiltigt uttag av provisoriska tullar**

(301) Med hänsyn till de dumpningsmarginaler som konstaterats och nivån på den skada som vållats unionsindustrin bör de belopp för vilka säkerhet ställts genom de provisoriska antidumpningstullar som infördes genom förordningen om provisorisk tull, tas ut slutgiltigt upp till de nivåer som fastställs i denna förordning.

8.4 **Retroaktiv verkan**

(302) Såsom anges i avsnitt 1.2 beslutade kommissionen att importen av den undersökta produkten skulle registreras.

(303) Under undersökningens slutgiltiga skede analyserade kommissionen huruvida kriterierna i artikel 10.4 i grundförordningen var uppfyllda för ett retroaktivt uttag av slutgiltiga tullar.

(304) Kommissionen analyserade, på grundval av övervakningsdata, huruvida det förelåg någon ytterligare betydande ökning av importen utöver den importnivå som vållat skada under undersökningsperioden enligt artikel 10.4 d i grundförordningen. För denna analys jämförde kommissionen

(1) den genomsnittliga månatliga importen under perioden från den första hela månaden efter inledandet till den hela månad då registrering inleddes (juni 2024–oktober 2024) med den genomsnittliga månatliga importen under samma månader under undersökningsperioden,

(2) den genomsnittliga månatliga importen under perioden från den första hela månaden efter inledandet till den hela månad då provisoriska tullar infördes (juni 2024–januari 2025) med den genomsnittliga månatliga importen under samma månader under undersökningsperioden,

(3) den genomsnittliga månatliga importen under perioden från den första hela månaden efter inledandet till den hela månad då registrering inleddes (juni 2024–oktober 2024) med den genomsnittliga månatliga importen under hela undersökningsperioden och

(4) den genomsnittliga månatliga importen under perioden från den första hela månaden efter inledandet till den hela månad då provisoriska tullar infördes (juni 2024–januari 2025) med den genomsnittliga månatliga importen under hela undersökningsperioden.

(305) Ingen av de fyra jämförelser som beskrivs ovan visade på någon ytterligare betydande ökning av importen utöver den importnivå som vållat skada under undersökningsperioden.

(306) Kommissionen drog därför slutsatsen att villkoren för retroaktivt uttag inte är uppfyllda.

9. **SLUTBESTÄMMELSE**

(307) Genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/159 ([28]) införde kommissionen en skyddsåtgärd avseende vissa stålprodukter för en period på tre år. Skyddsåtgärden förlängdes till och med den 30 juni 2026 genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1782 ([29]). Den berörda produkten är en av de produktkategorier som skyddsåtgärden omfattar. När de tullkvoter som fastställts inom ramen för skyddsåtgärden överskrids skulle följaktligen tullsatsen över kvoten och antidumpningstullen behöva betalas för samma import. Eftersom sådan kumulation av antidumpningsåtgärder och skyddsåtgärder kan leda till en större inverkan på handeln än önskvärt beslutade kommissionen att förhindra att antidumpningstullen tillämpas samtidigt som tullsatsen över kvoten för den berörda produkten under den tid som skyddstullen gäller.

(308) Detta innebär att om den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i genomförandeförordning (EU) 2019/159 blir tillämplig på den berörda produkten och överstiger antidumpningstullen enligt den här förordningen, ska endast den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i genomförandeförordning (EU) 2019/159 tas ut. Under den period då skyddsåtgärderna och antidumpningstullen tillämpas samtidigt ska uppbörden av de tullar som införs i enlighet med denna förordning tillfälligt upphöra. När den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i genomförandeförordning (EU) 2019/159 blir tillämplig på den berörda produkten och denna tull är lägre än nivån på antidumpningstullen i denna förordning, ska den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i genomförandeförordning (EU) 2019/159 tas ut som ett tillägg till skillnaden mellan den tullen och den högre av nivån på den antidumpningstull som införs enligt denna förordning. Uppbörden av den antidumpningstull som inte tagits ut bör upphöra tillfälligt.

([28]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/159 av den 31 januari 2019 om införande av slutgiltiga skyddsåtgärder på import av vissa stålprodukter, EUT L 31, 1.2.2019, s. 27.

([29]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1782 av den 24 juni 2024 om ändring av genomförandeförordning (EU) 2019/159, inbegripet med avseende på att förlänga den slutgiltiga skyddsåtgärden på import av vissa stålprodukter (EUT L 2024/1782, 25.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1782/oj).

(309) När ett belopp måste återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol ska enligt artikel 109 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509 ([30]) den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

(310) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i grundförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs på import av valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, överdragna med tenn, dock inte pläterade, även plastöverdragna och/eller lackerade, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 7210 11 00, 7210 12, ex 7210 70, 7210 90 40, ex 7210 90 80, 7212 10, och ex 7212 40 (Taric-nummer 7210 70 10 15, 7210 70 80 20, 7210 70 80 92, 7210 90 80 20, 7212 40 20 10, 7212 40 80 12, 7212 40 80 30, 7212 40 80 80 och 7212 40 80 85), med ursprung i Folkrepubliken Kina.

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för de produkter som beskrivs i punkt 1 och som produceras av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig antidumpningstull	Taric-tilläggsnummer
Baosteel Group: — Baoshan Iron & Steel Co., Ltd — WISCO-Nippon Steel Tinplate Co., Ltd	13,1 %	89LB
Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd	46,8 %	89LC
Andra samarbetsvilliga företag som förtecknas i bilagan	24,6 %	
All övrig import med ursprung i Kina	62,3 %	8999

3. De individuella tullsatser som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura innehållande en försäkran, som är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå namn och befattning, och som ska ha följande lydelse: ”Jag intygar härmed att de ton vitplåtsprodukter som sålts på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i Folkrepubliken Kina. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.” Om ingen sådan faktura uppvisas ska den tullsats som gäller för all annan import med ursprung i Folkrepubliken Kina tillämpas.

4. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts genom den provisoriska antidumpningstull som införs genom genomförandeförordning (EU) 2025/81 om införande av en provisorisk antidumpningstull på valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, överdragna med tenn, dock inte pläterade, även plastöverdragna och/eller lackerade med ursprung i Folkrepubliken Kina, ska tas ut slutgiltigt. De belopp för vilka säkerhet ställts och som överskrider den slutgiltiga antidumpningstullsatsen ska frisläppas.

([30]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509 av den 23 september 2024 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/o).

Artikel 3

Artikel 1.2 får ändras för att lägga till nya exporterande producenter från Folkrepubliken Kina och göra dem till föremål för en lämplig vägd genomsnittlig antidumpningstullsats för samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet. En ny exporterande producent ska tillhandahålla bevisning för att företaget

a) inte exporterade de varor som beskrivs i artikel 1.1 under undersökningsperioden (1 april 2023–31 mars 2024),

b) inte är närstående en exportör eller producent som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning, och som skulle ha kunnat samarbeta i den ursprungliga undersökningen, och

c) antingen faktiskt har exporterat den berörda produkten eller genom avtal har gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till unionen efter undersökningsperiodens slut.

Artikel 4

1. Om den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i genomförandeförordning (EU) 2019/159 blir tillämplig på valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, överdragna med tenn, dock inte pläterade, även plastöverdragna och/eller lackerade, som avses i artikel 1.1, och som överstiger den antidumpningstull som anges i artikel 1.2, ska endast den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i genomförandeförordning (EU) 2019/159 tas ut.

2. Under den period då punkt 1 tillämpas ska uttaget av de tullar som införs i enlighet med denna förordning tillfälligt upphävas.

3. När den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i genomförordning (EU) 2019/159 blir tillämplig på valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, överdragna med tenn, dock inte pläterade, även plastöverdragna och/eller lackerade, som avses i artikel 1.1, och fastställs på en nivå som är lägre än den antidumpningstull som anges i artikel 1.2, ska den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i genomförordning (EU) 2019/159 tas ut som ett tillägg till skillnaden mellan den tullen och den högre antidumpningstull som anges i artikel 1.2.

4. Den del av beloppet av antidumpningstullarna som inte tas ut i enlighet med punkt 3 ska tillfälligt upphävas.

5. Det tillfälliga upphävande som avses i punkterna 2 och 4 ska tidsbegränsas till tillämpningsperioden för den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i genomförandeförordning (EU) 2019/159.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 maj 2025.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

KINESISKA SAMARBETSVILLIGA EXPORTERANDE PRODUCENTER SOM INTE INGICK I URVALET

Företagets namn	Taric-tilläggsnummer
Jiangsu Youfu Sheet Technology Co., Ltd	89LD
Hesteel Group Hengshui Strip Processing Co.,Ltd och Handan Steel Group Hengshui Cold Rolling Steel Co., Ltd	89LE
Handan Jintai Packing Material Co., Ltd	89LF
Jiangsu Suxun New Material Co., Ltd	89LG
Jiangyin Comat Metal Products Co., Ltd	89LH
GDH Zhongyue (Qinhuangdao) Tinplate Industrial Co., Ltd och GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinplate Industry Co., Ltd	89LI